tamq3 mūdus sponsus tangat'
a tam imūdis: tanq3 humilita
tis amicus ab amatoribz mūdi
despiciat'. Fuit etiā tāq lu
men positū sup candelabrū p
oēm mādatorū meorū execu
tionē: p bone vie doctrinā. P
hāc muniuit stātes ne cade
ret. p hāc eleuauit cadentes:
p hāc etiā futuros post se
ad me excitauit. Hoc lumē
indigni sūt vidē obcecati a
more suo: hoc lumē discernē
nesciunt qui habent albuginē
supbie. Hoc lumē attrectare
nō valēt scabiosi manibz: qa
hoc lumen cupidis et suam
volūtatē amātibz ē nimis
odiosū. Ideo p'usq eleuetur
iustū est ut illi q immūdi sūt
purgentur: et q ceci sūt illumi
nent'. Illū vō hōiem quem
hōies terre dicūt eē scm: tria
ostendūt eū nō eē scm. Primo
qr ante mortē nō imitabat'
scorū vitā: scdo qr volūtatē
nō habuit paciēdi martiriū
p deo: tercio qr nō habuit
caritatē ardentem et discretā
sicut sci. Tria qz sūt ppt' q
qs a pplo videt' scs. Primū
ē mendaciū fallentiū et placē
volentiū: scdm facilitas credu
litatis īsipientiū: tciū ē cupi
ditas et tepiditas platorū et ex
aīatorū. Utrū aūt ē ipse in
iferno vl' ī purgatorio nōdū
ē tibi licitū scire: sz cū teps
fuerit loquendi.

Explicit liber secund9 reue
lationū dei bte brigide prī
cipisse nericie de regno Swe
cie diuinitus reuelatus

Deo gracias

Incipiūt capla libri tercij.

Monicio et īformatio ad
epm de modo tenēdo
in victu et vestitu et orone.
et qlit' se debeat habē ante
mēsā. ī mensa. et post mēsā.
et hoc idē de dormicōe. et qlit'
in oībz exerceat officiū epis
copale. Capitulū primū.

Uerba vgis ad filiā de re
medio oportuno ad difficul
tatē epo occurentē in via ar
ta. et quō pacia p vestes de
cē precepta p decem digitos.
et desideriū eternorū et fastidi
ū mūdanorū p duos pedes
designat. et de tribz inimicis in
via cōt' epm existentibz. Cam. ij.

Declaracio plenaria vir
ginis ad epm qlit' ut de9 ho
noret' p ipm exerceat epale
officiū. et de duplici fructu
verā dignitatē subsequēte. et
de duplici cōfusione falsā dig
nitatē cōsequēte. et de occursu
ihu xpi et oīm scorū ad verū
et rectū epm. Caplm. iij.

Uerba mris ad filiā de
cōcupīa malorū epōrū et quō
ppt' volūtatē bonā multi dig
nitatē obtinēt spualē. quā
īordinati epi cōtepnūt q ad ea
corpalit' st' vōti p latū exē
plū inducit. Caplm. iiij.

Uerba ambrosij ad sponsa.
de pce bonoz p pplo. & quo p
gubernatoze. domi sclares et
eccie & p pcella supbia &c. et
p portu intitis veritatis desig
nant. & de vocacoe spose in
Uerba ei9de spm. Cam. v.
ambrosij ad sposa. qnda sili
tudine viri & uxoris & ancille
disponecia. & qualit p adulte
ru eps malus & p uxore eccia
et p ancilla mudi amor desig
nant. & de crudelissia snia et
adhentes magis mudo q et
Uerba vgis die. Cam. vj.
ad sponsa qualit eps mun
du diliges flabello pleno ve
to et testudi iacen i putredi
ne xpatur. et quo talis abro
sio epo xtrius indicat. Cam. vij.
Uerba vgis ad sponsa
de sui ipis pfectioe & excelle
cia. & de iordinato mgrorum
modnoz appetitu. et de eoz
falsa visione ad gliose vir
gis gstione sibi ipis fcaz. C. viij.
Uerba vgis ad sposa. qlit
videtes & audietes &c fugiunt
picula vtute solis &c aduenie
cia & occiecia & cecis & surdis.
Loquit vgo ad Cam. ix.
filia securitate de verbis sibi
dictis. induces & de piculo et
de approximacoe ruine ecce. et
qlit ut i pluribz nuc attedut
eccie puisores pch dolor ad vi
ta metale et pecuie cupidi
tate & honoz ecce p supbia p
dignalitate. et de ira dei contra

tales excitata. Caplm. x.
Uerba fidei sponse ad xpm
et qualit iohes baptista idu
cit spose certitudine xpi sibi al
loquentis & de boni diuinis fe
licitate. & qualit indiscretus eps
appt sui fatuitate & pessimam
vita assilat simee. Cam. xj.
Loquit sposa xpi. pces ef
fundedo p supdicto epo. & de
visioibz xpi et vgis & sce ag
netis spose factis. Cam. xij.
Uerba mris ad filia. qlit
verba & opa xpi p thezauru
et deitas p castru et pcta p fe
ras. & vtutes p muros. & pulch
tudo mudi et delcacio carnis
p duas fossas mirabilit desig
nat et exponut. & qlit se debeat
habe eps circa cura aiaz. C. xiij.
Uerba mris ad filia sb fi
gura mirabili de quoda epo.
qualit scz eps i papilione v
mem. et humilitas & supbia epi
p duas et tres spes mala epi &alas.
palliates p tres vmis colores.
epi opa p spissitudine coloris.
duplex volutas p duo cornua
papilionis. cupiditas p os. mo
dica caritas p pmu corp9 de
signat & exprimut. Cam. xiiij.
Uerba mris ad filia sub
figura de alio epo. et qlit
talis eps p bruchu vme. vbo
sa eloquecia p euolatu. due
xsideracoes p duas alas. vba
placecia mudo p morsu de
signat. et de virgis amici
coe de vita istoz duoz epoz

et pdicatoribz. Caplm. xv.
Verba filij ad sposa. q
deo no placet aiaz dapnatio
et de mirabilibz qstioibz epi
scopi iunioris ad sene. et de vnsioi
bz senis ad iuniore. Cam. xvj.
Verba vginis ad filia vi
ta et ordine sci dnici smeda
tia. et qlit tpe mortis sius
e ad vgine. et qlit moderni
tpibz pauci de suis fribz sequu
tur signu xpi passiois p dni
cu eis datu. et multi vadut
p signu icisionis p dyabolu
eis oblatum. Caplm. xvij.
Verba mris ad filia q a
cius fres nuc audiret et au
diut voce dyaboli q sui prs
dnici. et quo nuc pauci imita
tur vestigia ei9. et qlit epatu
desiderates ppt mudi honore
et sui qete et libtate no st in
regula sci dnici. et de terribili
sentecia st tales. et de expie
na dapnacois p tli epatu. xviij.
Responsio spose ad xpm qli
ter diusis cogitacoibz et inutili
bus afficit. et quo eas remo
ue no potit. et vnsio xpi ad
sposa quare istud pmittit a
deo. et de magna utilitate co
gitacionu cu detestacoe et ti
moris cu discrecoe ad corona
habita. et q pccm veniale no
debet stepni ne iducat morte.
Mater loqt ad filia quo xix.
p talentu dona sci spus design
t. et qlit scs benedictus donu sps
sci sibi datu mltiplicauit. et
p q sps scs vl sps dyabolicus
aiam hois igredit. Cam. xx.
Verba mris ad filia sacti
benedicti vite magnificencia
et pfcione p exeplu ostedecia.
et quo aia mudo fructificans
p lignu ifructiferu. supbia me
tis p silice. et aia frigida p cri
stallum designat. et de tribz
scintillis valde notadis ab his
tribz scz cristallo silice et lig
no ortis. Capitulu. xxj.
Verba mris ad filia de
monacho habete cor mereu
i pectore. et quo p ppa volu
tate et scupiaz subt fugiu ab
agelica vita ado apostotu. xxij.
Rnsio di pris ad pces spo
se p pccoribz. et quo tres sut q
testionu dat in tra sicut tres
i celo. et qlit tota trinitas phi
bet spose testioniu. et qualit
sposa sua sit p fide ecclm sce
ecclesie. Caplm. xxiij.
Rnsio ihu xpi ad pces spo
se p ifidelibz. scz q deus ex ma
licia maloz hoim honorat.
licz no ex vtute eoz et volu
tate. qd sibi pbat p exeplu i
quo eciā vl nia p vgine. no
ue ordines agelor p nouem
fres vgis. xps p rege. tres
statq hoim p tres filios regis
designantur. Caplm. xxiiij.
Verba qrimonie mris ad
filia qualit agnq inocentissi9
xps ihesus negligit modnis
tpibz a creatura sua. Cam. xxv.
Verba xpi ad sposa ineffa

bil' etnitatis misticu declaracia
⁊ quo dyabolici prïores p ↄtri
onē ⁊ volūtate emēdari obti
net dei miam. ⁊ de vīsiōe xpi
qlit' miset' oībz scz tā iudeis ⁊c.
⁊ de duplici iudicio dapnādoꝝ
scz et saluadorū. Ca^m. xxvj.

Deprecatio spōse ad dnām
p roma. ⁊ de multitudīe inna
bili scōꝝ m̄rm rome qescētiū.
et de t̄bz gdibz pfcōnis xanoꝝ.
⁊ de q̄da visione ipi' spōse. ⁊
q̄lit' xps ei appares pdicta vi
sionē sibi exposuit ⁊ declauit.

Informacio v̄gis Ca. xxvij.
ad sponsā de mō faciēdi di
ligē. ⁊ de q̄tuor ciuitatibz in
quibz q̄tuor ciuitates iueniūt.
et q istaꝝ debet ꝓpe caritas
nūcupari ⁊ pfecta. Ca^m. xxviij.

Laus spōse ad v̄gīnē ↄtinēs
tēpli salomonis silitudinē et
deitatis vnitatē cū huanitatis
vitate iexplicabilē ⁊ q̄lit' sac
dotū tēpla sīt' vatate depicta.

Verba scē agne Ca^m. xxix.
tis ad sposam de dilcōne habē
da ab ipa sposa ad v̄gīnē sb
floris figā. ⁊ q̄lit' v̄go loquēs
declarat imēsam et etnā pi
etatē diuinā ↄt nīām ipie
tatē ⁊ igratitudinē. ⁊ quō a
mici dei non debet ingeta
ri in t̄bulacionibz. Ca^m. xxx.

Verba xpi ad sposā opti
mū exēplū de medico ⁊ de ve
ge ponēcia. ⁊ q̄lit' xps p talē
mediciū designat. ⁊ quō freq
ter saluat' scdm hoies dap
nādi. ⁊ dapnant' saluādi se
cūdū hoies vl' mūdū. C. xxxj.

Verba v̄ginis ad sposā
sub figura ponēcia qualit'
deus pr ipsā int' cetōs scōs
elegit in matrē et ī portū
salutis. Caplm. xxxij.

Verba filij ad sposā. ⁊ q̄
lit' p duoꝝ hoīm exemplū
ostendit se iudicare scdm in
teriora ⁊ nō scdm exteriora.

Verba mris Ca^m. xxxiij.
ad filiā sub figura in q̄ aīa
in anulo ⁊ corp' ī panno
designat'. ⁊ qualit' aīa p dis
cretionē debz purgari ⁊ cor
pus p abstinēciā debz mū
dari ⁊ nō iterfici. Ca^m. xxxiiij.

Expliciunt capitula.

Incipit liber celestis tercius
reuelacionū dei btē brigide
pncipisse nericie de regno
suecie diuinitꝰ reuelatus.

Monicio et informacio
ad epm de modo tenendo ī
victu et vestitu et orōne ⁊
qualit' se debeat habē ante
mēsam. in mensa. et post
mensā. et hoc idē de dormi
tione. et qualit' in omibz
exerceat officiū epale.
Capitulum p'mū hui'
tercij libri.

Ihesus xps deus et homo
qui venit ad terram assumē hu
manitatē. saluare aīas sāgui
ne suo. q viā verā illuminauit.
aperuitq3 portā celi: ipe me
misit ad vos. Audi tu: cui da
tū ē audire spūalia. Si eps
iste ꝓponit ire p viā artā p
quā pauci ābulāt et ēē vn9
de paucis: deponat pmo o
nus cupiditatis et onerās eū
hoc ē mūdi cupiditatē: ha
bēdo mūdū ad sola necc͡aria
sua scdm epalē humilē susteta
cionē. Sic fecit ille bon9 ma
theus. qui vocat9 a deo reliqt
onus graue mūdi: et īuenit
onus leue. Scdo sit pcīctus ad
viā sicut dicit scptā: q thobias
patus ad viā īuenit āgelū
precīctū stantē. Qd significat
q angelus stetit pcīctus: n q
ōis eps pcīct9 debet ēē cīgu
lo dīne iusticie et dīne carita
tis. Parat9 ire p illā viā quā
ille iuit q ait. Ego sū bon9 pas
tor: q pono aīam meā p ouibz
meis. Parat9 eciā cū verbis

loqui veritatē: parat9 cū opibus
facē iusticiā tam ī seipo q̄ in
alijs: nō dimittēdo iusticiam
ꝓpt minas seu obprobria. non
ꝓpt falsā amiciciā seu vanū
timore. Ōis igit' eps q talit'
appar3 pcīct9: ad eū veniet
thobias id ē hōies iusti et se
quet' vitā ei9. Tercio debet ī
comedē panē et aquā anteq̄
īgrediat' viā. sicut legit' de he
lya: q excitat9 a sopno īuenit
ad caput panē et aquā. Quis
ē iste panis dat9 ꝓphe: n bo
nū corpale et spūale qd̄ amis
trabat' ei. Nā ꝓpabat' ei ī he
mo panis corpalis ꝓpt exēplū.
Licet eī deus potuiss3 sustētas
se ꝓpham sine cibo corpali: vo
luit tn̄ ꝓpari ei panē corpalē:
ut ītelligēt homo deo ēē pla
citū q utat' bonis dei donis
tpalē ad ꝯsolationē carnis.
Infusio q3 spūalis īspirabat'
ꝓphe: qn q̄dragīnta diebz iuit
in fortitudīe cibi illi9. Nisi e
nī intīna quedā vnctio gr͡e
īspirata fuiss3 menti ei9: de
fecisss3 utiq3 in q̄dragīta die
rū labore: q homo īfirm9
ex se erat. s3 ex deo ad tantū
pficiēdū iter fortis. Ergo q̄a
in ōi vbo dei viuit homo. ne
nem9 epm sumē buccellā pa
nis: hoc ē diligē deū sup ōia.
Hāc buccellā īuenit ipē ad
caput suū. id ē q racio sua di
cet ei deū suū sup ōia et pre
ōibz diligendū: tn ꝓpter crea

tionē ⁊ redēptionē: tu ꝓpt lō
gā paciētiā ⁊ suā bonitatem.
Rogam⁹ etiā eū bibē paux
illū aque: hoc ē intiē cogitāe
passiōis xpi amaritudinē.
Quus ei digne sufficit cogi
tare angustias xpi huānita
tis q̄s tūc patiebat̄ q̄n pecijt
a se trāsferri calicē passiōis:
q̄n gutte sanguīs decurrebāt
in t̄rā: Bibat ergo eps aqua
istā cū pane caritatis: ⁊ tūc
ꝯfortabit̄ ad ꝓfendū in via
ihesu xpi. Incepta igit̄ via sa
lutis. si eps ultra ꝓgredi vo
luerit. utile ē ei a ꝑma hōa
diei regraciari deo toto cor
de: re cogitare sollicite act⁹ su
os ⁊ petē auxiliū a deo ad
faciēdū volūtatē ei⁹. Deīn
cū induit se vestib;: oret in
hūc modū. Cinis tenet̄ esse
cū cinē: et t̄ra cū t̄ra. Verūp
tn̄ q̄z ex puidēcia dei eps sū. ī
duo te corp⁹ meū vestib; que
ex t̄ra sūt. nō ꝓpt̄ pulchritudi
nē ⁊ sup̄biā. ſ; ꝓpt̄ opimē
tū: ne nuditas tua appeat.
Nec curo utrū indumentū
tuū melius sit an vilius. ſ; tn̄
ut ad reuēntiā dei epal' ag
noscat̄ habit⁹: et ex habitu
discnat̄ epalis auctoritas.
ad correctionē ⁊ īformatio
nē alioꝝ. Ideo rogo te pijssi
me deus ut ītuas m̄ in aīo
stabilitatē ne sup̄biā de cine
tis et t̄re ꝑcio: nec īanit̄ glo
rier de colore pulūereo. Sed

presta fortitudinē ut sicut ha
bit⁹ epalis discret⁹ ⁊ honora
bilis ē ꝑ alijs ꝓpt̄ auctoritatē
diuinā: sic habit⁹ aīe mee ꝯ
piciat̄ apud deū: ne ꝓpt̄ aucto
ritatē indiscrete et īdigne ha
bitā deꝑimar ꝓfundius: seu
ꝓpt̄ habitū laudabilē manutē
portatū denuder ignōīniosi⁹
ad meā dāpnationē. Deīde
legat vl' decātet horas. Quo
ēi homo ad altiorē gradū as
cēderit: eo maiorē honorē
tenet̄ deo reddē. Itm̄ cor pu
rū ita placet deo in silēcio si
cut ī cātu: dūmodo alijs utī
lis utilitatib; occupat̄ homo.
Post dictā missā exerceat epā
le officiū suū: cauēdo sollicite
ne plus attendat ad corpalia
q̄ȝ ad spūalia. Cū vō accedet
ad mēsā: cogitationē habeat
talē. O dn̄e ihu xpe qui corp⁹
qd̄ corrūpit̄ cibo corpali sus
tentari p̄cepis: da m̄ auxiliū
sic corpi meo dare necaria.
ut nō impbe ꝯt̄ aīam īsoles
cat caro ex ciboꝝ sup̄fluitate:
nec lētescat ī seruicio tuo ex
īdiscreta ꝑcitate. ſ; inspira
moderātiā ꝯtīuā: ut cū t̄ra
de t̄renis sustētat̄: dn̄s terre.
t̄ra sua ad uā nō ꝓuocet. Cū
vō in mēsa fuit. ꝑmittit̄ ei
moderata ꝯsolacio ⁊ colloqu
io ī qua euitet̄ scurilitas et
vanitas: ne tale vbū ꝓferat̄
vel audiat. quo audiētes ha
beāt occasionē ad peccandū:

ꝫ oīa sint honesta ⁊ salutaā
a. Sicut eī in mēsa corpali de
ficiētibꝫ pane et vino oīa sūt
īsipida? sic ī mēsa spūali et
cpali deficiēte bona doctrina
et exhortacōe: oīa apposita in
sipida sūt aīe. Et ideo ut eui
tet' vanitatū occasio: legat'
vel recitet' aliqd ī mensa tale
vnde edificet' assidētes. Pfra
vō refectiōe ⁊ redditis ī bn
dcōne de ḡcijs. īquirat agēda:
vl' cīte reuoluat libros ex qbꝫ
trahi pt ad aīe pfcione. Post
cenā vō ꝯsolari pt cū fālia
ribꝫ suis. Attn̄ sicut mater
ablactās īfante pungit ube
ra sua cinē vel aliq̄ alia ama
ritudīe. donec infans dissues
cat a lacte et assuescat cibis
solidioribꝫ? sic eps attrahat do
familiares suos talibꝫ verbis
quibꝫ timeat dnm ⁊ diligāt:
ut et ipoꝝ et sit pr̄ p dinā
auctoritatē. et eoꝝ mater
p spūale educatione. In vēo
sit scient' aliquē suoꝝ fāli
ariū peccare ad morte aīe
qui auditis āmonitoribꝫ nō
resipiscat: remoueat eū a
se. Quē si retinuerit ꝓpter
ꝯmodū et ꝯsolatione tpalē:
nō erit imunis a pcc̄o eius.
Pgēs vō ad lectū suū exa
minet diligent' facta et effec
tus illi9 diei iā pterite: cogitā
do talit'. O deus creator corpis
mei et aīe. vide me mīa tua
et pstā grām tuā: ut ex sop
ni habūdācia nō repescā in ser
uicio tuo. Sꝫ modera sopnū me
ū ad honorē tuū. quē ad corpis
alleuiatione haberi precepisti: et
da in fortitudine ut īimicꝰ dya
bolꝰ nō inqetet me: nec abstra
hat a tua pietate. Surges at a
lecto diluat ꝯfessione si qs neg
ligēcias caro passa ē: ne sequē
tis noctis sopnꝰ cū preterite de
lictis ouatur. ¶ Verba ūgis
ad filiā de remedio oportuno
ad difficultatē epō occurentem
ī via arta. et quō pacia p ves
tes. decē pcepta p decē digitos.
et desideriū etnoꝝ ⁊ fastidiū
mūdanoꝝ p duos pedes desig
nat'. et de tribꝫ īimicis ī via
cont' epm existētibꝫ. Cam. ij.

Item loquit' dei mr. Dic
epō. q si icesserit p via
iā dicta: tūc tā diffici
lia occurent ei. Primo
q via ē arta? scdo q ī ea sūt
spine pūgitiue: tcio q ē via
petrosa et īequalis. Cōt' hec
tā dabo tibi tria ꝯsilia. Pmū
ē q induat se eps vestibꝫ for
tioribꝫ et subtilit' ꝯsutis: ꝯtra
viā artā. Scdm ē. q habeat
decē digitos ante oculos suos
int' quos respiciat tanq̄ per
cācellos ne pungat' a spinis.
Terciū est q caute ponat pe
des suos: et ī quolibet vestigio
attēptet si pes positꝰ subsis
tat solide. Nec pcipitat' po
nat ābos pedes simul: n̄ p̄
us ꝯtificatꝰ fuit de q̄litate vie.

Qd vo significat via arta n
malicia hoīm ꝑuoꝝ ɔt' iustos:
qui deridet opa iusta ⁊ depra
uat vias ⁊ monita iustoꝝ ita
et qcqd humile et pietatis ē ꝑ
uipendunt. Cont' tales hoīes
induat se cp̄s veste paciētie et
ɔstācie. q paciā ɔuīa facit eē
suauia: et illas ɔtumelias gaude
ter tolerare. Qd vo significat spine.
n adusitates mūdi. Cont' has
habēdi sut digiti decē pceptoꝝ
dei: et ɔsilioꝝ ei9. Vt cū pupu
gerit spina adusitatis ⁊ pau
ptatis: ɔsidēt passio ⁊ pauper
tas xp̄i. Cū vo pugit spina
ire et inuidie: ɔsideret caritas
dei quā nobis seruare pcep̄t.
Caritas eī vera nō querit q
sua sut: ꝫ se totū exponit ad
honorē dei et pximi utilita
tē. Qz vo debet eē caut9 ī po
nēdis pedibz: significat qꝫ u
biqꝫ debet rationabilit' timē.
Nā bon9 homo tenet' habē
duos pedes. Prim9 ē desidei
ū etnoꝝ: scds ē fastidiū mū
di. In desiderio etnoꝝ debet
eē discretio ne desidēt etna
sibi soli tanqꝫ digno: ꝫ totū
desideriū suū ⁊ volūtatē et
remunerationē ponat ī ma
nus dei. In fastidio vo mūdi
debet eē cautio et timor:
ne fastidiū sit ꝑpt' adusita
tes mūdi ⁊ vite īpacientiā:
ne sit etiā ꝑpt' vite tp̄alis
amariorē quietē et laboris
aliis ꝑficui exonerationē.

ꝫ solūmodo fiet ꝑpt' pcti ab
hoīnationē ⁊ desideriū vi
te etne. His igit' difficulta
tibz vie supatis: adhuc pre
caueo cp̄m de tribus ī'micis
q sut in via sua. Prim9 qppe
hostis nitit' sibilare ī aures
cpi: ut obstruat auditū ei9.
Scds stat ante eū: ut pugat
oculos ei9. Terti9 ē an pedes
clamās alte: et habēs laqu
quo pedes ei9 illaqet qn ele
uat eos de tra. Prim9 hostis
sut hoīes illi siue īfusiones
ille q nitut' cp̄m trahē a vi
a recta: dicētes. Cur tantū
tibi assumis laborē: et ꝑ
gis ꝑ viā tā artā. Diuerte
igitur magis ī viā floridā:
ꝑ quā vadūt plures. Quid
ad te quō ille vel illi viuāt:
Qd ad te offendē vl' obiur
gare illos: a quibz honora
ri ⁊ amari possis. si nō offe
dūt te vl' tuos: Qd tibi aut
ē quō viuūt: aut si offendūt
deū: Si vo turpe bon9 es. qd
ad te iudicare alios: Da ma
gis munera et accipe: utere
amicicia hoīm ut lauderis et
bon9 voceris in vita tua.
Scds hostis desiderat excecā
re te: sicut philistei sāpsonē.
Hij sut pulchritudo ⁊ posses
sio mūdi. fluxus vestiū ⁊ di
uersi9 apparat9 reru: honōes
hoīm ⁊ fauores. Cū eni ista
offerūt' et placēt oculis. exce
cat' ratio. tepescit amor mā

datorū dei? pcm ꝑpetrat lire
cius: et omissa leuigat. Pre
a cū eps nīcia moderatā ha
buerit contentet. Nā nimis
multis videt nūc dulcius ēē
stare ad molā cupiditatis cū
sapsone: q̄ diligē etiam scdm
laudabilē dispositionē cure
pastoralis. Tercius hostis cla
mat alte habes laqueū et
dicēs. Cur inqt sic vadis cau
te et iclinato capite? Cur ī
tantū humilias teipsū? q̄ a
pluribȝ debes ⁊ posses hono
rari. Esto magis sacdos: ut
sedeas cū pmis. Esto epus:
ut honorari possis a plurib.
Pcede ad maiores dignitates:
ut maiora obtineas seruicia:
ut maiori fruaris qete. Cogre
ga thezauros quibȝ alios tecū
ab alijs consolari possis: ⁊ ubiqȝ
ēē letus. Cuiqȝ aīus talibȝ icli
natꝰ fuit affcōibȝ ⁊ suggesti
onibȝ? mox affectꝰ eleuat q̄i
pede quodā pue delcacōis ad
terrena cupiditate: q̄ ita īuol
uit laqo cure mundialis q̄ vix
consurgit ad consolatione sue mi
serie et pximoꝝ seu supplicioꝝ
eternoꝝ. Nec mirū. Scptā enī
dicit. Qui epatū desiderat
bonū opꝰ desiderat. ad honore
dei. Nūc aūt pleriqȝ desiderāt
honorē dei: et refugiunt labo
rē in quo ē aīe salus eterna.
Ptea eps iste stet ī gradu quē
habet nec appetat altiore: do
nec deo placuit ei aliť puidē.

Declaratio plenaria ꝯfinis
ad epm. qualit ut deus honore
t ꝑ ipm exceat officiū epale.
et de duplici fructu vera dig
nitatē subsequētē. et duplici
confusioē falsā dignitatē conseq
te. ⁊ de occursu ihu xpi ⁊ o
niū scōrū ad verū et rectū
epm. Caplm. iij.

Loquebat mater dei.
Ego exponē volo
epō qd tenet facē deo: ⁊ qd ē
honor dei. Oīs qppe eps de
bet īsula in brachijs suis bn
custodita nō vendē eā ꝑ pe
cunia? nō concedē alijs ꝓpt ami
ciciā carnalē: nō pdē ꝓpt neg
ligēciā ⁊ tepiditatē. Qd vēo
significat insula epalis? nisi
ptatē ⁊ dignitatē? Ordinare
scȝ clerū. conficē crisma. corrige
errātes: excitare exēplo suo
negligētes. Qꝛ vō ī brachijs
debet habē insulā bene custo
ditā? signt q̄ sedule debet cogi
tare. quō et qualit accepit po
testatē epale. quō eā tenuit:
qs vō sit fructꝰ eiꝰ. qs ve finis.
Si eps attendē velit quō acce
pit ptatē? attēdat pmo si de
siderauit epatū ꝓpt se: an ꝓpt
deū. Si aūt ꝓpt se: tūc sine du
bio desideriū suū erit carna
le. Si ꝓpt deū id ē ad honorē
faciēdū deo: tūc desideriū suū
erit meritoriū. et spūale. Dein
si eps cogitat ad qd recepit e
piscopatū: ctē ut eēt pat pau
perū. consolator ⁊ mediator aīaꝝ.

Nā bona epālia sūt aīarum:
q si ifructuose comedūt' et p
digalit' expedūt': aīe ille cla
mabūt vīdictā sup iiustū dis
pēsatorē. Qualis vō erit fruc
tus epālis dignitatis: dicā tibi.
Ipē qppe erit duplex sicut di
cit paulus: corpalis scz et spūa
lis. Corpalis. qz i terris ē vi
carius dei: et ideo ob honorē
dei qi deus ab hoībz horat'.
In celis erit corpalis et spūa
lis ppt' glorificatione corpis
et aīe: qz ibi erit secu9 cū dnō'.
tū ppt' vitā epālē quā gessit
in tris: tū ppt' exēplū humili
tatis quo alios secū ad glām
puocauit. Qīs vō q veste et
dignitatē habet epālē s3 refu
git vitā: duplici ɔfusione erit
dignus. Qr vō ptās epālis nō
debet vēdi. signt qr eps nō de
bet ēē sciens symoniac9: nc
exercē officiū suū ppt pecu
niā vel hoīm fauorē: nec p
mouē illos ppt hoīm pces qs
scuerit ēē male vite. Qr vō
īfula nō debet alijs ɔcedi pp
ter amiciciā hoīm: signat
qr eps nō debet dissilare pec
cata neglīgētiū: nec dimit
tē illos īpunitos qs pt et deb3
corrigē: nō silēre pctā aīorz
ppt' carnalē amiciciā. nc īpo
nē dorso suo pctā subditorū:
qz eps ē speculator dei. Qr
vō eps nō debet pdē infulā
ppt' negligēciā: significat qr
eps nō debet illā ɔmittē alijs

ad faciendū ad q ipē psonalit'
tenet'. et pt fructuosius faci:
nec ppt' quietē carnis illa di
mittē alijs q ipē pfectius va
let īplē: qa officiū epī nō ē
quietis s3 laboris. Nec eps
ignorare debet vitā et mores
eorz qbus ɔmittit officia su
a: s3 scire et īquirē quō ser
uāt iusticiā. et si prudēt' et
nō cupide gerūt se ī agēdis.
Insup scire te volo. qr epus.
qr pastoris vices habet. tene
tur habē fasciculū florū sub
brachijs suis: quo oues vici
ne et remote illecte currāt
gaudēt' post odorē ei9. Iste vō
fasciculus florū signat pdica
tionē diuinā: quā eps tene
t' habē. Brachia vō duo quibz
fasciculus pdicacōis diuine in
nitit'. Sūt duo opa necessaria
epō: scz bona opa ī publico et
bona opa ī abscondito. Ut o
ues vicine ī epatu ei9 vidē
tes caritatē epī in opibz et
audiētes ī vbis. glorificēt de
ū in epō: oues vō remote
audiētes famā epī desiderent
illū ad sequēdū. Nā iste ē su
auissi9 fasciculus nō erubescē
veritatē et humilitatē dei: docē
bona. et eadē que docet facē:
ēē humilē in honore. et deuo
tū in abiectiōe. Cūq3 epus
ɔpleuerit viā istā et puenerit
ad portā: necesse ē ei aliquid
habē in manu qd psentet su
mo regi. Et ideo habeat in

manu vas sibi aureum et hoc va
cuu: offendo illud regi summo.
Vas istud vacuu offendu e
cor suu: qd ut vacuu sit ab
oi voluptate et appetitu lau
dis transitorie. laborandu e ei
die ac nocte. Cu introduce
dus e talis eps i regnu glo
rie: occurret ei ipsis xps deus et
verus ho. cu oi scoru exercitu.
Tuc audiet angelos dicentes.
O deus nr. gaudiu nrm et
oe bonu: iste eps mundus fuit
i carne: virilis i opacoe. Ver
ergo nos pntare eu tibi. De
sideravit ei cotidie nram so
cietate: ideo ople desideriu ei9
et auge ex adventu ei9 gau
diu nrm. Tuc qz dicturi se
et ceti sci. O deus gaudium
nrm e de te et i te: nec idi
gem9 alio. Attn gaudiu nrm
excitat ex gaudio aie hui9 epi:
q du potuit desideravit te. Por
tavit ei flores suavissimos i
ore quibz augmetavit nrm
nrm: portavit in ope quibz
habitates de ppe et alonge
reficiebat. Ideo da ei gaude
nobiscu. et tu similit gaude
de eo. que moriedo p eo tm de
siderasti. Ultio dictur9 e ei re
gloue. O amice venisti psen
tare in vas cordis vacuu a te.
a volutate ppria. ideo ego iple
bo te delectatione et gla mea.
leticia mea erit tua. et glia
tua nuqz finiet a me. Uba
mris ad filia de scupiscetia

malor epor. et quo ppt volu
tate bona multi obtinet dig
nitate spuale qua iordinati
epi otepnut qui ad ea corpa
lr sut vocati p latu exeplu
inducit. Caplm. iiij.

Mater dei loqbat ad
sposam filij dicens.
Tu ploras q caritas dei ad ho
mies e maxia: et econt caitas
hoim e ad deu modica. Vere sic
e. Nes ei est dns vl eps q no
magis ocupisat dominiu ob
tinedu ad honore mudi vel
divicias: q ad subveniedum
paupibz suis ppriis manibz.
Et ideo qz dni et epi nolut
venire ad nuptias oibz ppatas
in celo: veniet paupes et isi
mi. sicut p exeplu tibi onde
volo. In civitate quada erat
quida eps sapies et pulcher
et dives: qui de sapia sua lau
dat9 no regratiabat deo ut
debuit. qui dedit ei ipsa sa
pietia. laudabat qz et hora
bat de diviciis suis: et ideo
dedit multa ppt mudi favo
re. Plurima qz ocupivit ut
largius daret: et aplius ho
raret. Iste eps habebat que
da clericu lratu in epatu su
o: q talit secu cogitabat. Iste
inquies eps diligit deu min9
q expedit: vita ei9 tota ten
dit ad sclaria. Ideo si placet
deo libent desiderare epatu
ei9: ad faciedu honore deo.
No desidero ppt mudu: qa

honor mūdi nō est n̄ sicut
feniū. Nō ꝑpt diuicias: q̄r s̄t
ꝯtues tanq̄ on⁹ ꝯtussim. Nō
ꝑpt quiete carnis mee ⁊ ꝯmo
diū ꝑpriū: q̄r nō teneor ee̅ ī
quiete, n̄ incōmobili sic q̄ cor
pus stare possit ī seruicio
dei. Sꝫ ꝑpt solū deū desidō
Et q̄uis indignissim⁹ sim
honore: tn̄ ut plures lucra
ceīe deo et plibꝫ ꝓficere v̄bo
et exēplo. plures qꝫ sustēta
rē de bonis ecc̄ie: libēt susci
perē epāle onus. Nā deus
scit q̄ carior ē m̄ mors du
ra. et dulcius ad ferēdū ama
rū suppliciū: q̄ epālis dig
nitas. Quā licꝫ passibilis sū
sicut ceti: tn̄ q̄ epatū desideat
bonū opus desiderat: ideo li
bent desidero honorē epi cū
onē epāli. sꝫ sicut mortē. Ho
norē quidē ꝑpt salutē pluriō:
onus vō ꝑpt salutē meā ⁊ a
morē dei et aiaꝝ. Ad hoc solū
ut bona ecc̄ie possim distribuē
paupibꝫ largius: aīas īstruē
liberius. errātes īstruē fidu
cialius: vexare carnē meā
habūdātius: moderare meip
sū sollicitius ī exēplū alioꝝ.
Iste at canonic⁹ increpauit epm
//occulte suū et prudent. Eps vō ecōtre
ferēs v̄ba. ꝯfudit clericū apte
et īprudēt: iactās se ad omia
sufficientē ⁊ moderatū. Ca
nonic⁹ at plorauit excess⁹
epi: paciēter ferēs illata. Sꝫ
eps deridēs caritatē ⁊ paciē
tiā canonici. oblōq̄bat ei in
tm̄. q̄ canonicū arguebat et
reputabat fatu⁹ ⁊ mendax:
eps vō iust⁹ ⁊ circūspect⁹. Tā
dē vō ꝓcedēte t̄pe. eps ⁊ ca
nonic⁹ migrauerūt: et vocati
sūt ad iudiciū dei. In cui⁹ cō
spcū et p̄ntia āgeloꝝ posi
ta videbat quedā sedes au
rea: et an̄ sedē infula epāl
et tot⁹ ei⁹ ornat⁹. Multa q̄z
dēones sequebāt canonicū
cupiētes īuenire ī eo aliqd
mortiferū. q̄r de epō sic erat
c̄ti sicut cete qui int̄ ꝓcellas
seruāt catulos suos viuos ī
vētre suo. Positis vō multis
q̄stionijs ꝯtra epm: cur scꝫ et
qua ītencōe suscepissꝫ epatū:
cur supbiuit de bonis aīaꝝ:
quo aīas sibi ꝯmissas rexissꝫ:
q̄d vō deo ꝑ facta sibi gracia
rndisset. Cuiꝫ eps nil iusticie
habet ad ꝓposita: rndit iudex.
Ponat inquiēs in capite epi
fex ꝓ īfula. ī manibꝫ ei⁹ pix
ꝓ cyrotecis. lutū in pedibꝫ ꝓ
scādalijs. ꝓ camisia et lintheo
epāli pānus menstrualis: pro
honore suscipiat dedec⁹: pro
lata familia habeat seruiētē
turbā demonū. Deinde addi
dit iudex. Ponat in capite
canonici cōna fulgida sicut
sol: in manibꝫ ei⁹ cyrotece de
aurate: calciate pedes ei⁹ so
tularibꝫ: insup induat habi
tu epāli cū oī honore. Qui
stati veste epāli circūdat⁹ ē:

et ab oī exitu pn̄tatꝰ iudi
ci tanq̄ eps cum honore. E
piscopꝰ vō descendit sicut fur
habēs in collo fune: a cuiꝰ cō
spectu iudex auertebat oculos
mīe sue. et oēs sc̄a cū eo. Ecce
quō ꝑꝑt᷑ volūtatē bonā ml᷑
ti obtinēt dignitatē spūalit᷑:
quā illi cōtēpnūt qui ad eam
corꝑalit᷑ sūt vocati. Qīa hec
fiebāt in vno pūcto apᵈ deū:
ꝫ ꝑꝑt᷑ vbis plata sūt: q̄ꝛ mille
āni apud deū sūt q̄ī vna hora.
Cotidie qᵒꝫ ꝯtīgit q̄ ex qᵒ epi ꝛ
dn̄i noluit tenē officiū suum
ad qᵈ vocati sūt. deus eligit si
bi paupes sacdotes ꝛ cāpana
tios: q̄ viuētes iuxta meliorē
ꝯsciam suā. ad honorē dei libē
ter pficeēt aīabꝫ si possēt. et
faciūt q̄ possūt: ideo īgrediūt᷑
loca epis ꝑꝑata. Na deus silis
ē illi q̄ suspēdēs corōnā aureā
ante fores domus sue: clamat
sic trāseūtibꝫ. Ois cuiuscūqꝫ sta
tus fuit. ꝑmēri pt᷑ corona
istā: et quicūqꝫ nobilius ves
titꝰ fuit obtinebit illā. Verū
tn̄ scio q̄ si epi et dn̄i sapiē
tes sūt carnali sapīa: deus
sapiētior ē illis. etiā spūalit᷑
qui exaltat hūiles. et nō app
bat sibi placētes. Scio etiā q̄ ca
nonicꝰ iste laudatꝰ nō curauit᷑
ꝑsonalit᷑ equū suū cū iret ad
predicandū vl᷑ ad opꝰ suū stra
uit: et ꝑsonalit᷑ extruxit fo
cū suū cū comesturꝰ ect. Sed
habuit familiā suā et neciā

ad sustētationē rationabilē:
habuit etiā pecūias ꝫ non
ad cupiditatē. Na etiā si af
fluxissꝫ sibi tota mūdi substā
cia non dedissꝫ vnū denariū
ad hoc ut fierꝫ eps: nec p to
to mūdo dimisissꝫ epatū si dō
placuissꝫ: ꝫ totā volūtatē suā
posuit ad deū: patus horari
ad honorē dei: et patus decia
p amore et tīore dei. ¶ Verba
ābrosij ad sposam de pre bono
tū p pplō. et quō p gubernato
rē dn̄i sclares et ecc̄ie. ꝛ p pro
cellas supbia ꝛc. ꝛ p portū
introitꝰ veritatis designat. ꝛ
de vocacōe spōse ī spm̄. Cam̄. v.

S Criptū ē. q̄ amici de
i olim clamabat co
gitātes deū dirūpere
celū: et descēdē ad liberādum
pplm̄ suū isrl᷑. Sic et ī istis tē
pibꝫ amici dei clamāt. dicētes.
O benignissīe deus nos vide9
pplm̄ instabilē in piculosis pro
cellis perire. quē gubnatores
audi sūt illis tīrs ingit᷑ appli
care volētes: ubi sibi ꝑpis maiꝰ
lucrū tpale existimāt puenīe.
Illic se et pplm̄ ducētes. ubi hor
ribiliores sūt iactꝰ vndarū.
nesciētē pplō securitatis portū:
et ob hoc īfinitꝰ pplꝰ miserabi
liter ꝑditur. nimis paucis ve
niētibꝫ ad portū bonū. Ideo ro
gamꝰ te oīs glorie regē. ut por
tū illūinare digneris: q̄tenꝰ
pplꝰ vitare sua picula valeat.
ꝛ ūquis gubernatoribꝫ nō parē:

ẜ ad portū rectū ꝑduca lūine
tuo benedicto. Pistores vō gub
natore intelligo oēs ꝑlatē ha
bētes corpalit̄ vl' spūalit̄ ī mū
do. Plerīqȝ eī eoꝝ in tm̄ diligūt
volūtatē ꝓpa: qꝫ de aīaꝝ utili
tate et suoꝝ etiā subditoꝝ nō
attēdūt: seuissīs mūdi ꝓcellis
videlicȝ supbie. cupiditatis im
mūdicie se volūtarie īuoluē
do: quoꝝ act⁹ miserabiles imi
tat' cōitas. credēs se ꝑ illā tenē
via rectā: et sic ipi se vna cū
subditis ꝑimūt: sequēdo sue
volūtatis quelibet appetitū.
P portū vō ītelligo initium
vitatis. q̄ nūc corā multis
sic obscurat⁹ ē: qꝫ dū aliquis
dixerit viā ad portū celestis
p̄rie q̄ est sc̄tissim̄ xp̄i euā
gelium: tūc ipm̄ mētiri dicūt.
eoꝝ opa magis sequētes qui
p̄ctis quibuslibet se īgerunt:
q̄ꝫ eoꝝ v̄bis credētes q̄ euāge
licā ꝑdicāt vitatē. P luce qm̄
amici dei petebat intelligo
aliquā diuinā reuelationē
fieri ī mūdo ad hoc ut caritas
dei reuocari valeat ī cordibȝ
hoīm: et ei⁹ iusticia nō obliuis
ci nec neglīgi. Et idō placu
it deo ꝓpt' suā misc̄diā ⁊ suoꝝ
amicoꝝ petitionē. vocare te in
spm̄ scm̄: ad videndū. audi
endū et ītelligendū spūalit̄:
ad hoc ut ea q̄ audieris in spū.
debeas alijs reuelare scd̄m di
volūtatē. ¶ Verba ābrosij
ad sponsā. quādā silitudinē

viri et uxoris et ācille dispo
nētia. et qualit' ꝑ adulterū eps
malus ⁊ ꝑ uxorē ecc̄ia ⁊ per
ācillā mūdi amor designat'.
et de crudelissīa sn̄ia ꝯt' adhe
rētes magis mūdo q̄ꝫ ecclie.
Ca.m vij.
EGo sū am
brosius eps qui tibi
appareo. loquēs tecū
ꝑ silitudinē: qꝛ cor tuū nō pt
capē intelligēciā spūaliū sine
silitudiē aliq̄ corpali. Vir qu
dā erat habēs uxorē legitimā
venustā valde ⁊ prudētē: cui
tn̄ ancilla plus placebat q̄ꝫ ux
or. Et ex hoc tria ꝯtingebat.
Primū est: qꝫ v̄ba et gesta ācil
le magis eū letificabat q̄ꝫ uxo
ris. Scd̄m qꝫ ācillā vestiebat no
bilissīs indumētis: nō curās qꝫ
uxor pānosa eēt. q̄ qꝫ cōmuni
pāno vestiret'. Terciū ē qꝫ vir
noue horis morari solebat cū
cū ancilla: decima vō solum
cū uxore. Nā ꝑma hora erat
cū ancilla vigilās: et ei⁹ pul
chritudinē aspiciēdo iocūdabat'
Scd̄a hora int' ipi⁹ brachia dor
miebat. Tercia hora ꝑ ācille
ꝯmodo corpalē laborē libent'
sustinebat. Quarta hora q̄e
tē corpis cū ipā habebat: p⁹
corpis lassitudinē. Quīta ho
ra inquietudinē mētis ⁊ curā
sup ei⁹ ꝑuisiōe habebat. Sex
ta hora mētis quietē cū ea
habebat: qꝛ iā videbat se de
sua ꝑuisiōe ei pleniꝰ ꝯplacē.
Septiā hora ītrabat ī eū ar

dor carnalis ↄcupiſcēcie. Oc
taua hora ↄplebat cū ea ſue
voluptatis appetitū. Nona ho
ra aliq̄ omittebat facē: q̄ tn̄
ei libebat pficē. Decīa hora
faciebat aliqua q̄ tn̄ nō de
lectabat eū facē: et hac ho
ra manebat tm̄modo cum
vxore. Veniēs vō quidā de
ppinquus vxoris: adulteriū
grauit' ferēs increpauit eū
dicēs. Ad legitimā tuā me
tis tue caritatē ↄuerte: ipſā
diligēdo et ſicut decet veſtiē
do. nouēq3 horis cū ipā ma
nēdo: et ſola decīa hora cū
ācilla. Alioqn̄: ſcias te mortē
peſſimā ſubiturū. Iſtū ad
ulteriū itelligo ſtiḡ eccīe pui
ſorē: habētē quidē epale offi
ciū. ſ3 vitā adulterinā. Ipſe
q̄ppe ſcē eccīe ſpūali copula
ↄiūctꝰ ē. q̄ ipā eiꝰ ſponſa ca
riſſiā eē debet: qui tn̄ carita
tē ſuā ab ipā retraxit. mltō
plꝰ diligēs ſeruilē mūdum
q̄ dn̄am ſpōſam3 tā p̄cla
rā. Et idō tria facit. Primū ē
q̄ de mūdi fraudulēta adula
tione plus gloriat: q̄ de ſcē
eccīe moriferoſa diſpoſiciōe.
Scd̄m ē. q̄ oēm mūdi ornatū
diligit: de defcū vō ornatꝰ et
deſiaſtici corpalis vl' ſpūal'
minime curās. Terciū ē. q̄ no
uē horas expēdit p mundo:
ꝛ ſolā decimā p ſcā eccīa. Pā
pma hora cū mūdo vigilat
ↄplacit: eiꝰ pulchritudinē in

tuēs delectabilit'. Secūda ho
ra int' brachia mūdi q̄ ſunt
altitudo muroꝝ et vigilā
cia hoīm armatoꝝ dormit
ſuauit': corpis ſui ſecuritatē
ſe p hec tenē ↄfidēs feliciter.
Tercia hora p mūdano ↄmo
do. corpis laborē ſuſtinet gau
dent': ut ex hoc cū mūdo le
tet' corpalit'. Quarta hora pꝰ
corpalem laborē accipit q̄e
tē corpis libent': et q̄cq̄d ei pla
cet iā habet ſufficiēt'. Quin
ta hora mētis iquietudinē
habet multiplicit': ut mun
danis reb3 pūidē videat' ſa
piēter. Sexta hora mētis q̄e
tē habet iocūdialit': puiſionē
ſuā placē vidēs mūdanis hōi
bus vniūſalit'. Septīa hora au
diēdo ꝛ vidēdo mūdi delcābi
lia. ī voluptatē ſuā trahit de
lectabilit': ex quib3 ī corde ac
cēdit' ipaciēter et itolerabili
ter. Octaua hora pficit actu
alit': que pus deſiderabat ar
dēt'. Nona hora aliq̄ ſibi pla
cita ppt' mūdū omittit ūti
lit': ne videat' eos offendē q̄s
diligit carnalit'. Decīa hora
aliqua bona pficit ſ3 nō de
lectabilit': timēns q̄ ifamis ha
beat' ↄtēptibilit' et diiudice
tur miſerabilit'. ſi ea ex aliq̄
cauſa omiſerit totalit'. Et
iſta hora decīa ſolūmodo cū
ſcā eccīa ſolet ↄmorari: bona
q̄ facit nō ex caritate faciēs
ſ3 ex tiore. Timet ei ſuppliciū

ignis infernal': qui si poss; cu
sospitate corpis et mundanaru
reru habudantia etnalit viue:
de carentia supne felicitatis no
curaret. Postea dico ctissie in
ras p dnm q caret principio et
erit sine fine: q n se cito ad
eternam scam duterit. cu ipa
noue horas ducedo. cu ancilla
vo id e mudo decima. no tn
eu diligedo. s; iuitus eius diuici
as et honores scdm epale of
ficiu habedo. oia ad dei hono
re humilit' et racionabilit' dispo
nedo: ipe in aia sua pcussio
ne spuale ta graue habebit
sicut ille p silitudine corpale
loquedo habe videt'. qui tam
horribilit' pcutet' in vertice q
planta pedis cu tota corpis car
ne dissoluient': vene et nerui
rupent'. ossa stringent'. et me
dulle miserabilit' vndiq; efflu
eret': et sicut amarissie cor il
lius corpis cruciari videt'. si
vertex et viciniora mebra p
cuteret'. du etia planta pedis q
remotior e ledet': sic et mise
ra aia diuine snie ppinquissima.
ia torqueri existiabit' amaris
sime: du scia se videt vbiq;
intollerabilit' sauciari. Verba
vginis ad sposa. qualit' epus
mudu diliges flabello pleno
veto et testudi iaceti i putre
die cpat'. et quo tal' ambrosio
epo opposit' iudicat'.
Ca^m. vij.
Scriptura
dicit. Qui diligit a
nima sua in hoc mudo: pdet
ea. Iste vo eps diligit aiam
sua iuxta oem volutate sua:
et spualis delectatio no e i cor
de eius. Ideo bene cpari pt fla
bello pleno veto iuxta cfla
toriu. Na sicut carbonibus
csuptis et ere ignito fluete
adhuc remanet vetus i fla
bello: sic ipe cpius nature sue
tribuit oe qd appetit csumens
tepus suu inutilit': tn remanet
eade delectatio sicut vetus i fla
bello. Na volutas eius e ad su
pbia et cupiditate mudi: ex
quibz induratis corde dat oc
casione et exeplu peccadi: qui
csupti i pctis defluut in infer
nu. No sic dispositus fuit ille
bonus ambrosius eps. Cuius de
niq; cor plenu fuit diuina vo
lutate: eius cibus et sopnus raci
onabil': qui exsufflas pcti volu
tate. tepus suu csupsit vtilit'
et honeste. Ipe quippe bene vo
cari pt flabellu virtutu. Sana
uit eni vulnera pcti. viciis. in vectis
cendit frigidos diuina caritate
bonoru opm suoru exeplo: fer
uetes qz volutate pcti refrigu
erut ex eius munda vita. Et sic
ipe multos iuuit ne intraret
in morte inferni: qz diuina di
lectio in eo pmansit q diu vixit.
Iste vo eps silis e testudini: q
iaces in inata putredie tra
hit caput i tra. Sic iste iacz
et delectat' in pcti abhoinati
one: trahes aiam ad terena. no

ad sempitna. Tria reduco sibi ad
meoria. Primo quo tenuerit of
ficiu sacdocij? scdo qd signficat illd
euagelij. vestimeta sut ouiu
intrisecq at sut lupi rapaces:
tcio cur ea q tpalia sut tm fer
uet i corde. creator vo oim fri
gidus e i corde ei9. ¶ Verba
virgis ad sposam de sui ipius
pfectione et excellencia. et de ior
dinato mgroz modernoz ap
petitu. et de eoz falsa vnsioe
ad vgis glose qstione. sibi p
ipsa facta. Caplm. viij.

Mater loquit. Ego
su illa q ab etno i
caritate dei fui: ab
infantia mea sps scus pfecte
erat mecu: Et sicut de nuce
exeplu habe potis: q du cres
cit dilatate se testa q extnse
cus e. dilatat et cresit eciā
nucleus qui itnsecus e: ita
ut semp nux sit plena. nichil
i ea vacuu. qd capax sit ali
cui9 rei extioris. Silr et ego
ab infantia mea plena era
spu sco: et iuxta corpis et eta
tis mee accrescecia tam afflu
ent me tota repleuit sps scs:
qp nichil i me vacuu reliquit
ad pcti alicui9 itroitu. Et ido
ego illa su: q nuqp pcm amisi
veniale nec mortale. Ego qp
pe i caritate dei tā ardes era:
qp nichil m placuit n pfcio
voluntatis dei. Feruebat eni
in corde meo ignis diue ca
ritatis. Deus qz sup oia bn

dictus q me sua potēcia cra
uit et sps scā vtute repleuit.
ad me ardete caritate habu
it: et ex hui9 caritatis feruo
re misit nūciu suu ad me vo
lutate sua intellige ut vide
licz fieret mr ei9. Ad du no
ui ee voluntatis diuine. stati
ex igne caritatis qua i corde
ad deu habui pces meu exibat
ve obie vbu: p qd nūcio sic rs
podi. Fiat inquies m scdm
vbu tuu. Et in eode pucto
vbu factu e caro i me: et dei
filiq factq e filiq meus: et sic
ambo habebam9 vnu filiu qui
utruqz e scz deus et ho: et ego
filii mater et vgo. Cuqz hic
filiq meq qui e vir sapiētissi9
et deus verus ihesus xps ia
ceret i utero: tantā ab ipso
adepta su sapiam. qp no so
lu magistroz valea intelli
ge sapiam verū eciā i cordi
bz eoz cerno utru vba eoru
ex diuina caritate a ex solo
lrature astucia procedut. Ergo
tu q vba audis nūcia mgro
illi: qp ego tria itrogo ab ipo
Primu. utru maiq e sibi desi
deriu ad habendu fauore et
amiciciā epi corpalit: vl an
desiderat plus aiam ei9 psen
tare deo spualit: Scdo. utru
ex pluriboz florenoz ppia et
singulari possessione m aio
plus delectat an ex nullorū:
Tercio. qd sibi de hijs duobz ma
gris videt placē. vocari scilicz

magister et int' honoratos i
p'mis p mudana gloria resi
dere? aut simplex frat' vocari
et int' ultimos reside? Hec
tu diligent' pscrutet'. Si ei epm
corpalit' plus q spualit' dilig'
tur sequit' q magis dicat ei
illa q delectat eu audire: q
oia pecuniosa pphibet q de
lectat eu age. Si vo de pluri
mor florenor pprietate pl9
gratulat' q nullor'? tuc diuici
as plus paupertate diligit: et
videt' tuc amicis suis consule
q magis teneat qequid possit
acqre. q dimittat quo care
libentius potuisset. Si vero
delectat' noie mgri ppt' hono
re mudi et int' honoratos lo
cari? tuc supbia plus humili
tate diligit: et ex hoc simili
or cora deo appare asino q
mgro. Tuc vacua semina
masticat. q literature vl' scie
sine caritate cpat': et deest
optim tritic qd cpat' caritati.
Na caritas diuina i supbo
corde nuq firmari pt. Post
excusatione magistri excu
santis se et dicetis. q maius
e sibi desideriu psentare ai
ma epi deo spualit'. et q pl9
delectat' in nullis florenis. tali
q nichil curat de noie mgri:
rndit iteru mater. Ego su
q vitate de ore gabrielis ar
changeli indubitat' credidi.
vnde et veritas de meo corpe
sibi carne assupsit et sangui

ne: et masit in me. Illa eade
vitate ego genui de me: qui
utruqz scz deus et homo e ex
se. Et qr vitas q dei fili9 est
ad me venire et i me habi
tare i meqz nasci voluit: ido
plenissie intelligo utru i ore
hoim sit vitas an no. Veru
ergo ta a magistro qsiui. q m
bn rndisse pbare: si i verbis
suis fuisset vitas. Que qa in
eis no erat: ideo de aliis trib
ipm pcaueo. Pmu e. q ali
qua sut q corpalit' diligit et
desiderat: et illa nullo modo
obtinebit. Scdm e. q illud qd
nuc habet cu mudana leti
cia: cicius amittet. Terciu e.
q pusilli itrabut celu: mag
ni at stabut foris. qm porta
e angusta. Verba virgis
ad sponsa. qlit' videtes et au
dietes rc. fugiut pricula vitu
te solis rc. occurentia et adue
nietia et cecis et surdis. Cam. ix.

Oquit' mater.
Quamuis cecus no vi
det? nichilominus
tn ipo cadete i pcipiciu. sol
resplēdet i sue claritatis sple
dore et pulchritudie: quā cla
ritate videtes hoies itinera
tes claru visu habentes gra
tulant'. itineris sui pricula fugi
edo. Et qmuis surdus no audit'
tn torres cu strepitu sui ipe
tus sup eu ab alto cadit hor
ribilit': eo q audire potit ad
loca tuciora fugiete. Et q

ius mortuus gustare nō po
terit. tn̄ ipō in vermibz pu
trescēte bonus poto dulcedi
nē sui saporis retinet: quā
vivus degustās in corde suo
letificat. et audax ad q̄cūqz
opa virilia efficiet. ¶ Loqt
virgo ad filiā. securitatē de
v̄bis sibi dictis īducēs. ⁊ de pi
culo ⁊ de appriacōe ruine ec
clie. et q̄lit ut ī plurībz atted
ecclie p̄fusores ad vitā proch
dolor mētale. ⁊ pecunie cupi
ditatē ⁊ honorē ecclie p sup
biā p̄digalitatē. et de ira dei
ɔtra tales excitata. Ca^m^. x.

Loquit mater. Ne
timeas ea q̄ nūc
videbis a spū ma
lo eē existimās. Quēadmo
dū eī cū solis appropinqua
tiōe duo veniūt. scz lux et
calor. q̄ caliginosā umbrā
nō sequūt. sic cū sps sci
adventu duo veniūt: scilz
ardor dīne caritatis. ⁊ fide
ī pfecte illūinatio. Hec at
duo nūc sentis. Hec at duo
dyabolū qui caliginose um
bre ɔpat. nō sequūt. Mitte
ergo quē tibi notaui nūn
ciū meū. Quius at ego sci
o cor et visionē ei⁹ fine q̄
vite ei⁹ celere: tn̄ debes mit
tē ei v̄ba ista sequētia. Ego
deniqz ei notū facio q̄ ī dex
tra pte scē ecclie fūdamē
tū tā vehemēter dilapsū ē.
sūma testudo plures rup

turas habet dans ex se casus
piculosos. ita q̄ multi de sub
eūtibz pdūt vitā. Plures qz
ei⁹ colūpne q̄ in altū tende
debent: usqz ad t̄rā se īclinat.
Totūqz etiā paumētū tam
suffossū ē: q̄ ea itroeūtes ca
dūt piculose. Adhuc intēdū
ɔtingit clare videtes vna cū
cecis eadē gravit causa picu
losa fossarū eiusdē paumēti.
Et ppt istas causas stat ni
mis piculose ecclia dei. Et qd
sibi sic stati vicinius ē q̄ ru
ina. Certissime dico tibi. q̄
nisi reparatōis iuuamē habue
rit: ipsius ruina tā grandis
erit q̄ p totā xp̄ianitatem
audiet. Ego at illa v̄go su
in cui⁹ uterū fili⁹ dei veni
re dignat⁹ ē: exclusa q̄cūqz
carnis ɔtagiosa voluptate.
Ille v̄o idē dei fili⁹ de meo
clauso utero nat⁹ ē: cū max
ima ɔsolacōe ⁊ sine aliq̄ pe
na. Ego iuxta crucē steti qn
cū v̄a potēcia īfernū victo
riose vincebat: ⁊ sui cordis sā
guie celū apiebat. Ego erā
ī monte: qn̄ dei fili⁹ qui ē ⁊
meus fili⁹ ī celū ascendit. E
go etiā catholicā fidē clarif
sie noui: quā ipē euāgeli
sando. oēs celū ingredi volē
tes docuit. Ego itiqz illa ea
dē iā sto sup mūdū ɔtinua
orōne: sicut arcus celi sup
nubē qui ad t̄rā inclinari vi
det. et ab obz suis finibz eam

tagē. P celestē arcū itaq3 me
ip̄am intelligo: q̄ ad habita
tores mūdi me īclino: ut in
hijs q̄ sūt ecclīa p̄ɔpit stabiles
efficiat. Ad malos vō ne in
malicia sua p̄cessū habeat
ut fiat deteriores. Notū itaq3
facio isti q̄ tibi nōiaui: q̄ ex
una p̄te t̄re horribiles nubes
surgūt ɔtra claritatē arcus.
Per quas nubes ītelligo illos
q̄ in carne vitā mētricalem
habēt. et sūt īsaciabiles. silēs
voragini maris ad cupiditatē
pecuīe: bona q3 irracionabilit̄
et p̄digalit̄ ⁊ p̄fūdigalit̄ sicut
torrēs in īpetu suo aquā fū
dēs. p̄ supbia largiūt̄. Hec
itaq3 tria plerīq3 nūc exercēt
ecclīe p̄cursores: quoꝝ pctā ī
celū ascendūt horribilia ante
ɔspcm̄ dei ɔtra meā orōnē:
sicut teterrime nubes ɔt̄ cla
ritatē arcus. Sicut ecīa illi q̄
irā dei meā placare deberēt
irā dei excitāt: ⁊ tales ī ecclīa
nō deberēt exaltari. Quiꝯ
ergo curā adhibē voluit ut
fundamētū ecclīe fiat stabile
et vinea illa bn̄dicta quam
deus fūdauit sanguīe suo
renouet. si se īsufficiētē vi
derit. ego regina celoꝝ cum
oībȝ angelis ei ī adiutoriū
venire volo: tabulosas radi
ces extirpādo. steriles q3 ar
bores ī ignē p̄iciēdo: at in
earū locis ramusculos fruc
tuosos īserendo. Per vineā
vō intelligo ecclīā dei: ī qua
duo scȝ humilitas ⁊ caritas diui
na debēt renouari. ¶ Verba
fidei spōse ad xp̄m. et qualit̄
iohānes baptista introduc̄at
spōse ɔtitudinē xp̄i sibi loq̄n
tis. ⁊ de boni diuitis felicita
te. ⁊ q̄lit̄ indiscretꝰ ep̄s p̄p̄t̄
sui fatuitatē et pessimā vi
tā assilat̄ symee. Cam. xj.

Responsa loq̄bat̄ xp̄o
humilit̄ in orōne dicēs.
O dn̄e mi ihū xp̄e.
sic firmit̄ credo tibi: q̄ ecīā
si serpēs iacēt ante os meū:
nō intrēt. n̄ te p̄p̄t bonū meū
p̄mitterē. Rn̄dit iohēs bap
tista. Ille qui appar3 tibi. ip̄ē
ē naturalit̄ dei filiꝰ: cui p̄r
me audiēte p̄hibuit testimo
niū dicēs. Hic ē filiꝰ meus. Iste ē
a quo sp̄s scs̄ p̄cessit q̄ me bap
tizāte sup eū in colūbe sp̄ē
apparuit. Ipē est scd̄m carnem
verꝰ filiꝰ v̄ginis: cuiꝰ corpus
manibȝ meis attrectaui. Cre
de ergo firmit̄ ei: et īgredē
viā eiꝰ. Ipē ei est q̄ viā ad
celū demōstrauit: p quam
paup et diues p̄t ingredi ce
lū. Sȝ querē potes. quō diues
dispositꝰ ēē debet qui ingres
surꝰ ē celū: cū deus p̄sona
lit̄ dixit. q̄ facilꝰ ē camelū
p foramen acus t̄nsire. q̄
diuitē īgredi celū. Ad hoc
ego rn̄deo tibi. Ille diues qui
sic dispositꝰ ē q̄ timet aliq̄d
secū ēē male acq̄situ. q̄ solli

citꝰ ē ne bona sua inutilit' ⁊ cō
tra deū expēdant'. qui inīte
possidēs possessionē ⁊ honorē
mūdi. libent' desiderat sepa
ri ab eis'. turbatꝗ̃ de dispen
dio auarū et inhonoracōe dei'.
et qūius ex dispēsacōe diuīa
cogit' quodāmō habē mūdū:
tota tn̄ intēcōe vigilat cīra a
morē dei. Hic talis diues fruc
tuosꝰ et felix diues ē. et carꝰ
deo. Sz nō ē sic diues iste eps.
Iste qppe silis ē symee: habē
ti qtuor cōdicōes. Auarū pma
ē. qꝫ ppant' ei vestes tedētes
ad iferiorē ptē et anteriora
velātes: ſꝫ vēcundiora eiꝰ ap
parēt tota nuda. Scd̄a cōdicio
ē: qꝫ digitis suis tāgēs feten
cia. applicat ori suo. Tercia cō
dicio ē: faciē quidē habet hu
manā. ſꝫ colorē et spēm re
liquā bestialē. Quarta est.
qꝫ licz habet manꝰ et pedes:
attn̄ cū digitis ⁊ manibꝫ cal
calcat lutū. Sic iste eps factꝰ
ē qˢⁱ symea. curiosꝰ in mūdi va
nitate: deformosꝰ a laudabi
li opacōe. Nā habet vestes
et ordines epales. q̄ sūt val
de honorabiles ⁊ pciose apᵈ
deū'. ſꝫ vēcundiora sua appa
rēt nuda: qꝛ leuitas morū
suorꝫ et affectꝰ carnal'. ostē
dit' hoibꝫ ad auarū destructi
onē. Cont' que dicit miles
ille egregius. qꝫ vēcūdiora
hoīs maiorē honestatē hn̄t'.
notās p hoc. qꝫ motꝰ bestialeˢ

clicorꝫ

celari debēt bonis opibꝫ: ne
exēplo eorꝫ infirmi scandali
zent'. Symea qꝫ tangit et
odorat fetēcia. Qd̄ facit di
gitꝰ'. n̄ demōstrationē rei vi
se'. Sicᵗ ego vidēs deū in hūa
nitate: demōstrau eū digito.
Ecce inquiēs agnꝰ dei. Quid
ergo sūt digiti epi'. n̄ moreˢ
laudabiles quibꝫ demōstrāe
debēt iusticiā dei ⁊ eiꝰ cari
tatē'. Nūc in opibꝫ suis demō
strat. qꝫ ē gen'osꝰ et diues: sa
piēs mūdi ⁊ pdigꝰ pecuniarꝫ.
¶ h. Qd̄ at sūt oīa'. n̄ tangꝫ digi
tos inuitē ad fetēcia'. Nam
gloriari de carne ⁊ lata fa
milia'. qd̄ aliud ē qꝫ gloriari
de inflatis factis'. Tercio sy
mea faciē habet hūanā: sed beluinā
colorē ſꝫ reliquā spēm bestia
lē. Sic iste aiām quidē habet
signaculo dei insignitā: ſꝫ p
ppriā cupiditatē deformatā.
Quarto sicut symea calcat et
tāgit cū pedibꝫ ⁊ manibꝫ lu
tū'. sic iste affcū ⁊ ope terris
inhiat auertēs vultū suū a ce
lestibꝫ: inclinās ad terrā tan
qꝫ aīal obliuiosū. Nūqd̄ ta
lis mitigat irā dei'. Neqꝫ.
Sz magis puocat irā se iu
sticiā dei. Loquit' sponsa xp̄o
pces effundēdo p supdicto e
piscopo. et de vrisioibꝫ xp̄i ⁊
virgīs ⁊ scē agnetis spōse fac
tis. Ca^m. xv.

O Dn̄e
mi scio qꝫ nemo ingre
dit' celū: nisi pater

traxerit eū. Ideo pr̄ piissime
trahe istū infirmū epm̄ ad
te. Tu vō fili dei adiuua co
nātē: tu vō sps̄ scē imple ca
ritate tua epm̄ frigidū et ex
inanitū. Rn̄dit deus pr̄. Si
trahes ē fortis. res vō q̄ tra
hit' ponderosa nimis: citius
dissipat' op9 et anichilat'. Si
vō qui trahit' ligat9 ē: nō pt ad
iuuare sepm̄ nec trahentē.
Et si imūd9 ē qui trahit': ab
hōinabil' ē ad trahēdū et tan
gendū. Hic iste eps̄ dispositus
ē sicut q̄ stat ī diuisorio: deli
berās secū q̄ via sit tenēda.
Rn̄dit sponsa. O dn̄e mi.
nūqd scptū ē. qd nemo sta
bilis stat ī hac vita: ʒ a' va
dit ad meliora aut ad peio
ra: Rn̄dit pr̄. Vtrūqʒ dicā
pt. Nā q̄si stat int' duas vi
as gaudij scʒ et doloris. Tur
bat' de horrore supplicij etni.
affectat obtinē celeste gau
diū. ʒ tn̄ a spū videt' sibi p
viā que tēdit ad gaudiū per
fecte ābulare: vadit vō qui
sequit' illa ad q̄ frequētiorem
habet volūtatē. Ite loquit'
beata agnes. Iste ē disposi
tus sicut ille qui staret int'
duas vias: vnā earū sciret
in principio arta ʒ in fine gaudiosam:
aliā scilʒ delcābilē ad tēp9
ʒ ī fine habētē pfundū insa
ciabile et dolosū. Cūqʒ via
tor cogitās de istis vijs delec
taret' in eūdo viā ī pn̄cipio

delcābilē. timēs tn̄ de insana
bili pfundo: recidit talis cogita
cio. Est inqt ꝯpendiū quoddā
in via ista delcābili: si inueno
illud. diu ābulare possū secur9.
Et cū appropinquauero fini et
pfundo: si inuenero ꝯpendium
nichil in nocebit. Et ita am
bulās secur9 ī via. cū venisset
ad pfundū cecidit miserabili
t': qr ꝯpendiū vt cogitauit
nō īuenit. Taliū cogitacionū
viri īueniūt' hodie multi: q̄
cogitātes talit' secū. Onerosū
ē inquit ire viā artā: durū ē
relinquē volūtatē ꝓpriā et ho
nores. Postea ponit sibi spē
falsā et piculosā. Longa in
quiūt ē via nr̄a: miscdia dei
ē maxīa. Delcābil' ē mund9
iste: et ad delcātionē creat9.
Ideo nil obē si ad tēpus vtar
mūdo scd̄m velle meū: qr ī
fine vite sequi volo deū. Est
eī ꝯpendiū qddā vie hui9 mū
di: ꝯtricio et ꝯfessio. Hac si ob
tinuero. salu9 ero. Talis cogi
tacio scʒ velle peccare vsqʒ ī
finē et tūc ꝯteri. ē valde de
bilis spes: qr nesciūt an qñ
cadūt. Quibʒ et ī extremis
inspirat' qn̄ʒ tant9 dolor et
subit9 finis: qd nullomō pote
rūt īuenire fructuosā ꝯtrici
onē. Et merito. Noluerūt e
nī pudē futūa mala cū potu
erūt: ʒ in arbitō suo et limi
tacōe posuerūt tēpus mie
dei. Nec ꝓponebāt finē fa

ce pcco: anqȝ pccm no poterat
eos delcari. Filr et epus iste ste
tit int istas duas vias. Aut
at appropinquat vie delcabilio
ri carnis: et habet ante se qsi
ta folia q legit. Primu folium
legit dulcit et ztinue. scdm qn
qz ẞ no cu delcacoe: tciu foliu
raro et hoc cu dolore. Primu
vo sut diuicie et honores quibz
delcat. scdm e timor gehene
et futuri iudicij quo zturbat:
tciu est amor dei et timor fili
alis qui raro reuoluit. Si eni
attedet qd p eo fecit deus. quid
ve ei ipendit: nuqȝ amor dei ex
tinguet in corde ei9. Rndit spo
sa. O dna. roga p illo. Et tuc
beata agnes ait. Qd facit iusti
ticia n iudiciu: qd ve misedia
n ut alliciat. Mat dei loqt.
Sic dicet epo. Deus licz omia
pt face. tn ho psonalit coope
rari debet ut pccm fugiatur:
et caritas dina obtineat. Na
tria sut q inducut ad fugie
du pccm: et tia inductiua ad
obtinedu caritate. Tria qbz
fugit pccm sut. pria pfecta:
scdo intecio nolle ea iteru co
mitte: tcio emedare se iuxta
zsilia illoz quos videt ztep
sisse mudu. Tria vo coopan
tia ad obtinedu caritate st:
humilitas et labor caritatis.
Na quicuqȝ no legit n omu
pr noster p obtineda carita
te: citius appropinquatz ei ef
fectu caritatis. De alio epo de

quo dixi tibi prius. zcludo nuc:
q fosse vident ei nimis late
ad saltandu: muri nimis alta
ad scadendu: sere fortes ad fri
gendu. Ideo sto ego et specto
eu. ẞ ipe vtit caput suu ad
opa tium tbaru: qs delectabili
ter videndo zsiderat. Prima
eaz chorizat: huic ipe dicit.
Placz m audire vos: expecta
te me. Scda stat ad speculadu:
huic ipe dicit. Placz m vide
q videtis: q delectat me mlt
tu. Tercia letat et quiesat: et
cu hac querit ipe quiete et ho
nore. Sz qd e chorizare in mu
do? n ab vna tpali leticia tn
sire i alia. ab vno appetitu
honoris i aliu. Qd e stare
et cogitare? n a zteplacoe di
uina aim subtrahe. et de zgrega
coe et erogacoe tpaliu cogita
re. Qd vo quiesce n carnis q
ete habe. Has utiqȝ tres tur
bas zsiderando ia ascendit in
motem illu. ẞ de sibi trasmissis
vbis meis nichil curat. nec de
clausula vboz curat. scz si te
net ipe pmissione sua. tenebo
et ego mea. Rndit sponsa.
O benignissia mater: noli
discede ab eo. Cui mater. No
discedo donec tria suscipit ter
ra: ymo magis si zfregerit se
ras obuiabo ei sicut ancilla. et
adiuuabo sicut mater. Et ad
didit mr. Tu filia cogitas q
fuiss remuneracio canonico
illi aurelianensi: si epus suus

fuisset diuersus. Rndeo tibi. Si
cut tu vides q tra pfert herbas
et flores diuerse spei et diuisi
generis: sic si ois homo lauda
bilit stetiss ab origine mudi
in istitucoe sua oes obtinuis
set excellētem mercedē: q ois
qui i deo ē. ab vna leticia i
aliā nō q tediū in aliq sit. s
q ɔtinue auget delcātio de
lectabilior et gaudiū ieffa
bile ɔtinue inouat. ¶ Vba
mris ad filiā qualit vba et o
pera xpi p thezaurū et deitas
p castrū et pcta p seras. et v
tutes p muros. et pulchritudo
mūdi et delcātio amicor p
duas fossas mirabilit design
tr et exponūt. et qlit se debeat
habē eps circa curā aiarum.

Mater loqt. Caplm. xiij.
ad sponsā filij dicēs.
Ille eps petit me in
suā caritatē: ideo debet hoc fa
cē qd ē in carissim. Ego qppe
scio thezauru. q qui possede
rit nūq erit miser. qui vidz
eū. nūq sentit tribulationē
et mortē: quicūqz desiderat
illū habebit qcqd appetit cū
exultacoe. Iste vo thezaurus
clausus ē in bono castro qtuor
seris. qd castrū habet ext se
muros altos spissos et grossos.
ext vo murū sūt due fosse p
funde atqz late. Ideo rogo ip
sū ut trāsiliat ābas fossas vno
saltu. descendat ad muros v
no passu. cōfringat oes seras

vno ictu: et sic psentet in re
preciosissimā. Quit at qd ista
significat dicā tibi. Hoc vob
cū vocat thezaurus: qd raro
sumit in usus et raro mouet.
Hic thezaurus sūt vba filij
mei carissimi et eius preciosissi
ma opa: q in passioe et an
passionē fecit. Necnō illa mi
rabilia opa q nūc fecit qn v
bū factū ē caro in corpe me
o: et cotidie i altari panis.
eadē fit caro ad vbū dei. Hec
oia sūt preciosissima thezaurus
q ita iā neglecta et oblita st:
q paucissimi sūt qui recolūt
et eis utūt ad pfectū suū. Ve
rūptm corpus istud gloriosū
filij dei iacet i castro munito:
id ē in deitatis vtute. Sicut ei
castrū defendit ɔt inimicos: sic
filij mei deitatis potēcia defē
dit huanitatis sue corpus. ut
nullus ei noceat hostis. Vere
vo qtuor. qtuor sūt pctā: qbz
excludūt multi a ppacoe
vtutis. bonitatis corpis xpi
Primū ē supbia et cupiditas
honoris mundi: scdm ē cupi
ditas ad possessioes mūdi:
tciū ē voluptas feda ad cor
pis imoderatā repletionē
et eius fetidissimā expletionē:
qrtū ē ira et inidia et neg
ligētia pprie salutis. Ista q
tuor diligūt et i ɔsuetudine
habet nimis mlti: ppterea
elōgant a deo. Nā videt
corpus dei et recipiūt: s aia

eorū tam lōge a deo ē: sicut
fures qui furari volūt. s3 ap
ꝓpinquare nō valēt ꝓpt for
tes seras. Et ideo dixi qꝫ cō
fringet seras cū vno ictu. Iste
vō sigt zelū aiarū quo ipē e
piscopꝰ ꝯfringē debet peccōres cū
iusticie opibz ex diuina carita
te: ut ꝯfractis viciorū seris.
peccōr attingē valeat ad preciosū
hūc thezaurū. Et qmuis non
possz oēs peccōres pcutē. faciat
at ut tenet̄ q̄ possit: ⁊ potis
sime hijs qui sūt sub manu
sua nō pcendo paruo vl' magno
ꝓpinquo vl' ꝯgnato: ami
co vl' inimico. Sic fecit ille scs
thomas de anglia q̄ passus
ē multas tribulacōes ꝑ iusti
cia. et ī fine occubuit dura
morte: qꝛ nō pepcit pcutere
corpa cū ecclesiastica iusticia
ut aīa miorē penā pateret
Cuius vitā imitet̄ iste epūs.
q̄tenꝰ oēs audiētes itelligāt
qꝫ odit peccā ꝓpria et aliorū:
et tūc talis ictus zeli diui
ni audiet̄ sup oēs celos in
ꝯspcū dei et angelorū: ⁊ mlti
ꝯūtent̄ ⁊ meliorabūt di
centes. Nō inquiet odit nōs:
s3 peccā nrā. Resipiscamꝰ
ergo: et erimꝰ amici dei ⁊ sui.
Tres vō muri q̄ ābiut castū:
sūt tres v̄tutes. Pma ē di
mittē delectabilia carnis: et
facē voluntatē xpi. Scda ē ma
gis velle pati obpbria ⁊ dap
na ꝑ vitate et iusticia: qꝫ

habē honores et possessiones
mūdi dissimulādo vitatem.
Tercia ē nō pcē vite vl' bo
nis: ꝑ salute cuiuslibet xpi
ani. S3 attēde qd nūc facit
homo. Deniqꝫ sibi videt̄ qꝫ
muri isti pdicti ita sūt alti: qꝫ
nullomō possit t̄nscēdi. Ppte
rea corda eorū nō appropi
quāt illi gloriosissīo corpi
cū pmanētia: nec aīe eorū.
qꝛ longe sūt a deo. Et ideo
pcepi amico meo qꝫ t̄nscēderet
muros vno passu. Hoc enī
vobiscū vocat̄ passꝰ: qn pe
des lōga a se sepant̄ dista
cia. ad t̄nsferendū celerit̄ cor
pus. Sic eciā ē spūalis pas
sus. Cū eī corpꝰ ē in t̄ra et
caritas cordis ī celestibz. tūc
t̄nscendūt̄ tres pdicti muri:
qꝛ tūc placet hoī ex ꝯsidacōe
celestiū dimittē ꝓpria volū
tatē ꝓpati repulsam ⁊ psecu
tionē ꝑ iusticia: mori eciā li
bent̄ ꝑ honore dei. Que vō
fosse ext̄ muri: sūt plurali
tudo mūdi ⁊ delcātio ami
corū mūdi. In hijs fossis mlti
ti libētissīe quiescēnt: ⁊ nū
qꝫ ī celis curarēt vidē deū.
Et ideo fosse iste sūt late et
pfūde. Late qꝛ taliū hoim
volūtates. longe lateqꝫ sūt
a deo. Pfunde qꝫ sūt: quia
plurimos detinet ī pfundo
infernali. Ptea fosse iste
t̄nscendi debet vno saltu.
Qd eī est saltꝰ spūalis: nisi

separare totu cor suu ab hijs
que vana sut. et de terenis
salire i regnu celi. Et re no
ostensu e quo ɔstringere se
sere: et trasiliendi muri. De
ostedendu quo psentare de
bet iste eps re preciosissima
que nuq fuit. Deitas qppe ab
eterno et sine principio fuit et
e: qz no est invenire in ea
principiu sive fine. Huani
tas vo fuit i meo corpore: et
suscepit de me carne et san
guine. Ideo ipa e res preo
sissia: que nuq fuit et est.
Ergo qn iustus cu caritate
recipit corpus dei i se et cor
pus dei iplet aiam: tuc ibi
e preciosissia res q umqm fu
it. Na licz deitas est in trbz
psonis sine principio et sine
fine in se: tn qn misit filiu
suu ad me cu deitate et spu
sco. tuc sumpsit bndictu corpus
suu ex me. Nuc vo ostenda
eide epo: quo psentanda est
dno preciosissia res illa. Ubi
cuqz ei amicus dei invenit pec
catore in cuius vbis e modi
ca caritas ad deu et magna
ad mundu: ibi aia vacua
e ad deu. Et pptea amicus
dei habeat caritate ad deu:
dolendo q aia redepta sa
guine creatoris. unita est
dei. Condoleatqz mise aie:
habedo ad ea quasi duas
voces. Una q roget deu mi
sere aie: alia qua ostendat

aie piculu suu. Si at ista du
o. deu scz et aiam ɔcordare
potit in unu: tuc manibz
dilcois sue psntat deo preo
sissima rem: qz qn corpus
dei qd fuit i me et aia ho
mis a deo creata ɔvenuit
in una amicicia: hoc e m
carissim. Nec miru. Ego
ei pns era qn miles ille e
gregius filius meus exivit
de ihrlm tene ɔtamen: qd
ta forte fuit et duru q oes
nerui ei extedebat. Dorsu
erat livudu et sanguinole
tu. pedes pforati clavis. o
culi et aures pleni sangui
ne. collu qz iclinabat qn
tradidit spm: cor scindeba
tur a cuspide lancee. Et sic
cu maxio dolore mcat aias:
qui nuc resides in gloria
extendit brachiu ad hoies.
Sz tn paucissimi inveniut
qui psentet ei sposa: ideo a
micus dei no parcat vite et bo
nis invitado alios secu. eosqz
filio meo psntando. Dicato
adhuc eide epo. qz qd ipe pe
tit a me in sua cura amitam:
ideo volo dare fide mea ei. et li
gare me cu eo i unu vinculu.
Na corpus dei qd fuit i me: re
cipiet aiam ei i se cu mag
na caritate: ut sicut pr cu fi
lio fuit i me q corpus meu et
aiam habuit i se. et sicut sps
scs q e in pre et filio fuit ubi
qz meu qui et filiu meu

habuit int' secu: sic & paulus
meus ligatus erit cu eode spu.
Na qm ipe diligit passione
dei & corpus eius habet i corde
carissim: tunc habebit huani
tate q int' & ext' se habet di
nitate: et e deus i eo & ipe i
deo. sicut e & i me deus & ego
i deo. Cum vo paulus meus
et ego habeus vnu deu: tunc ha
bebimus et vnu vinculu carita
tis id e spm scm: qui e cum
pre & filio vnus deus. Adde ad
huc vnu vbu. Si eps iste te
net pmissione sua mecu: ego
iuuabo eu du viuit. In fine
vo vite volo seruire & astare
ei: pntando aiam eius deo
et dicedo sic. O deus meus
iste seruiuit tibi et obediu
it: ideo pnto tibi aiam eius.
O filia qd cogitat homo qui
ctepnit aiam sua. Nunqd
deus pr cu incoprehesibili
deitate sua dimisisset ino
cete filiu pati i huanita
te ta dura pena: n fuisset
illa vtuosa delectatio qua ha
bet ad aias et illa eterna
gloria qua eis pparauit.

Verba mris ad filia sb fi
gura mirabili de quoda epo
qualit' scz eps i papilione ver
me. et humilitas & supbia epi
p duas alas. et tres spes ma
la epi palliates p tres vmus
colores. epi opa p spissitudi
ne coloris. duplex voluntas p
duo cornua papilionis. cupi
ditas p os. modica caritas p
paruu corpus designat. Cam. xiiij.

Mater loquit' ad sposa
filij dicens. Tu es vas
qd possessor iplet:
et mgr euacuat. Attn vnu
et ide est qd iplet et euacuat.
Na sicut qui ifunderet vasi
simul vinu et lac et aqua:
dicet mgr si vnuqdq istoru in
simul coagulatoru separet et
reducet in ppria natura:
sic ego mater & magistra oi
u facio et feci tibi. Na ante
anu et mesem dicta sut ti
bi plura negocia: et oia qu
coagulat in aia tua: q si
stati effundent simul. vide
ret' abhoiabile cu ignoraret' eoru finis. Ideo pau
latim distinguo ea: sicut m
placet. Nunqd recolis q mi
si te ad queda epm: quem
vocaui seruu meu. Ido nos
similamus eu papilioni ver
mi: qui habet alas latas.
colore albo. rubro & blaueo
respersas. Cu vo tangit co
lor eius spissus. manet i digi
tis: tanq cinis. Hic vmus
modicu habet corpus sz grossu os: cornua duo i fronte
et occultu locu in vetre p
que imuda ventris emit
tit. Ille vo huius vermis
id e epi: sut humilitas eius et
supbia. Na humilis apparet
ext' in verbis et i gestibz.
humilis i vestibz et opatione.

ȝ intꝰ est supbia qua ē magn
nꝰ in ꝯspcu suo. tumidꝰ de ho
nore. ābiciosꝰ de fauore hoim:
et arrogās alijs sua pfendo
et aliena. In hijs igit duabȝ
alis volat. p hūilitate appa
rente corā hoibȝ ut singulis
placeat et ī ore sit oim: per
supbiā vō sibi ipi q̄ se existi
mat nullis sanctiorē. Tres
vō colores alarū: tres sūt spe
cies palliātes mala eiꝰ. Pmā
color rubens signat ꝙ ꝯtinue
de passiōe xpi disputat et
miraculis scōꝝ ut vocetur
scūs: ȝ cor eius longe est a corde
xpi quia minime sapuit sibi.
Color vō blaueus significat
ꝙ extius videt nō curare
de tpalibȝ ȝ mortuꝰ ēē mū
do et totꝰ celestis: sic blaue
ā habet spem celū. Sȝ certe
color iste secundꝰ nō maiorē
corā deo stabilitatē et fruc
tū affert: q̄ ille pmꝰ. Color
vō albꝰ indicat eum ī vesti
bus religiosū: ī moribȝ sup
laudabilē. Sȝ tāta dulcedo
et pfcio ē in colore tercio: si
cut in duobȝ pmis. Sicut eī
color papilionis spissꝰ ē et ad
herȝ manibȝ nichil tn̄ reli
quens manibȝ nisi qsi cinerē:
sic opa sua videt admirā
da quia desiderat ēē solꝰ: ȝ ad
utilitatē ppriā vacuā et in
fructuosā sūt. quia nō sincere
querit nec diligit diligendū.
Cornua vō duo. duplex est

volūtas eiꝰ. Pma desiderat
habē vitā sine icōmodis in
hoc mūdo. post mortē vō
vitā etnā: ut et honore ī
magno nō fraudet in tris:
et ī celestibȝ pfectius coro
net. Iste eps silimꝰ ē papi
lioni qui cogitat portare
tria celū in vno cornu et celū ī al
tero: q̄ tn̄ si posset nō suste
tarȝ modicū qd ad honorē
dei. Sic iste eclie dei credit
et cogitat pficē vbo suo et
exēplo tanq̄ sine illo nō in
crescret: cvenosqȝ hoiēs per
merita sua germiare spū
alit suspicat: et ideo tanq̄
miles qui ētauerat cogitat.
Cū inquiēs vocor deuotus
et hūilis: ad qd extendā ad
artiora vitā meā: In per
co in aliqbȝ delcacoibȝ sn̄
quibȝ nō delcābilit viuo:
maiora mita et opa mea
me excusabūt. Cū eī celū
p haustū eciā aq̄ frigide ob
tineri potit: qd necē ē ultra
mesurā laborare: Papilio
qȝ habet latū os. ȝ maiorē
habet latitudinē cupidita
tis: in tantū ꝙ si muscas ō
nes vorāret pter vnā: ad
huc illā solā ꝯcupisceret et de
uorarȝ. Sic iste si vnū dena
riū obtinē possit cū mlās.
tali mō ꝙ nō notaret et
eet occultū. recipet qdē: ȝ
nūq̄ fomes cupiditatis ex
tīguet. Papilio qȝ habet oc

cultu exitu immuditie sue.
sic improbe ipe effundit ira sua
et ipacietia: ut et latetia sua
aliis no ostendat. Ite sicut
papilio modicu habet corp9:
sic iste modica caritate. Cla
qd deficit sibi i magnitudi
ne caritatis: totu supplet in a
latu latitudie et expletione.
Rndit sposa. Si aliqua scin
tilla caritatis habet: sp spes
e vite et caritatis et salutis.
Et mater. Quale caritate
habuit iudas cu tradendo
dnm dixit. peccaui pdendo
sanguine iustu. Voluit qp
pe videri habe caritate: s3 no
habebat. ¶ Verba mris ad
filia sub figura de alio epo.
et qlit talis eps p brucu ver
me. vbosa eloquetia p eno
latu. due 9sidacoes p duas
alas. vba placetia mudi p
morsu designat. et de vgis
imitacoe de vita istoru duoru
eporu et pdicatorib3. Ca. xvi.
Item loquit mater ad sponsa
dices. Illu epm ostendi tibi:
que vocaui pastore gregis.
Huc similaui bruco q terre
u habet colore. cu sonitu mg
no euolat: et ubicuq3 resedit
mordet itollerabilit et cum
dolore. Sic iste pastor tre
habet colore: qr cu ad paup
tate vocatus e. magis desideat
ee dives q paup. magis p
esse q subici. magis habe vo
lutate ppria q alior obedia

disciplinari. Euolat qz cu soni
tu magno: qr de diuinis ser
monib3 habudat vbosa eloq
tia. q doctrina spuali disputat
de mudi vanitate: et p sacer
dotis sui siplicitate laudat et
imitat mudi vanitate. Ha
bet isup duas alas: id e duas
9siderationes. Prima e q oi
b3 vellet dare vba pulchra
et placetia: ad hoc ut ab oib3
honoraret. Scda e: q vellet
q oes iclinaret ei et obediret.
Ite bruc9 mordet icosolabilit.
sic iste mordet dapnose ad
aiam. Na cu sit aiaru me
dic9. no dicat accedetib3 ad se
picula earu et ifirmitates: nec
utit resecationis ferro: s3 loqt
eis placecia ut vocet mitis:
et ne ab aliquib3 deuitet.
Ecce i istis duob3 epis mira
bile magnu e. Alter enu ap
paret ext paup solitari9 et hu
milis ut vocet spualis: ali9
desiderat posside mudu ut vo
cet misericors et largus. Alig
iteru vellet videri possidere
nichil: et tn 9cupiscat oia pos
side occulte. Alter vult pos
side in apto pluria: ut tbu
at mlta et honoret multu.
Postea scdm vulgare pubu
qr ipe seruiuit m talit. q no
video qr no approbo: ideo re
munerabo eos talit q no vi
debuit. Miraris aut tales lau
dant de pdicacoe sua. Rn
deo tibi. Nuq3 mal9 loquit

bonis quibz infundit spus dei
bonus nō ppt' bonitatē doctoris:
sz p v̇ba doctoris ī quibz sps
dei bonus ē ppt' bonū audien
ciū. Nūqz bonus loqt' malis
qui efficiūt' boni ex auditu:
et ppt' spm dei bonū et ppt'
bonitatē docentis. Nūqz eciā
a frigidus loquit' frigidis: ut
frigidi auditores dū referunt
audita ad absentes feruentes.
ipi audientes fiant feruenciores.
Ppterea noli turbari: ad q̄s mit
taris. Deus enī mirabilis qui
sternit aurū sub pedibz: z lu
tū collocat int' radios solis.

**Verba filij ad sponsā. qd̄ deo
nō placz aiarū dapnatio. et
de mirabilibz q̄stionibz epi
minoris ad sene. et de respon
sionibz senis ad minorē. Cam xvj.**

Filius loqt' ad spon-
sā dicens. Quid credis:
quare isti duo ostendū
tur tibi? Nūqd qr vituperiū
eorū z dapnū placz deo? Ab
sit. Sz ideo fit ut pacia dei z
honor manifestior fiat: et
audientes timeant iudiciū dei
Sz veni: et audi mirabile. Et
ecce quidā iunior epūs q̄siuit
seniorē dicens. Audi frat': et
rnde m. Cū ad obediē iugū
fuisti obligatus? cur deseru
isti illud? Cū paupertatē z re
ligionē elegisti? cur religisti
illa? Cū p religionis ingressū
ostendisti te mortuū seculo? cur
desiderasti epatū? Rndit

senior. Obediencia q̄ me sub
eē docuit erat m̄ onerosa:
ideo affectaui libertatē. Iugū
qd̄ deus dicit suaue erat m̄
amarū: ideo q̄siui et elegi
m̄ corporis q̄etē. Humilitas e
rat ī me ficta: ideo cupiui
honorē. Et qr melius ē mi
nare q̄ⁿ trahe: ideo desidera
ui epatū. Quesiuit scd̄o iu
nior. Cur nō honorabas se
dē tuā mūdi honore? Cur
nō acq̄sisti diuicias p mun
danā sapiam? Cur nō dis
pensasti ea q̄ habebas scd̄m
honorē mundi? Cur tantū
exti̇us te deiecisti? et nō ma
gis iuxta mūdiale abiecionē
pcessisti? Rndit senior. Ideo
nō strauj sedē meā cū mū
di honore: qr sperabā aplius
honorari si apparerē humil'
et spual': q̄ⁿ si viderer tpal'.
Et pterea ut ab hoibz mūdanis
laudarer, videbar q̄si oīa stēp
nē: ut vō diligerer a spua
libz. humilis et deuotus appare
bā. Ideo vō nō acq̄siui diui
cias cū mūdana sapiā: ne
spuales viri notarēt me et
stēpnent ppt' tpale. Ideo vō
nō dedi largit' dona: qr ma
gis placebat m̄ eē cū pau
cioribz ppt' quietē meā. q̄ⁿ cū
pluribz. Et plus delectabar si
aliqd̄ habebā in archa: q̄ⁿ si
tribuissem aliqd̄ manu me
a. Itē quesiuit iunior. Dic
m̄. cur dedisti asino dulcē z

Cur soluisti alios de funib; teipm vero ligabas ꝯpedibus

delectabile potu de mundo va
se. Cur tribuisti epo siliqs
de ara porcor. Cur corona
tua strauisti sub pedibz. Cur
expulisti triticu et manducas
ti zizania. Cur alieis vul
neribz apposuisti sanatiua
et tuis mortificatiua. Rn
dit senior. Ideo dedi asino
dulce potu de imundo et des
pecto vase. q cu eem in stat
placuit m ppt mudi hore ma
gistrare sacmeta diua al
taris. q vacare cure seclari.
Et q occulta mea erat in
cognita hoibz deo vo nota.
assupsi psuptione nimia.
et auxi m in iudicij tribul' gra
uiore estate. Ad scdm dico.
q de epo siliquas de ara por
coru. q nate mee icentiua
effundedo pficiebam. nec i co
ercedo stabilis pmanebam. Ad
terciu. ideo corona epale posui
sub pedibz. q placuit m
magis face miscdia ppt fa
uore hoim. q iusticia p hore
et amore dei. Ad quartu.
ideo expues triticu mastica
ba stramia. q vba dei no
loquebar ex amore dei. nc
delectabat me illa face q
alijs pponebam. Ad qntu.
ideo alios solues meipsu
ligabam. q venietes ad me
cu ctione absoluebam. et illa
q illi penitedo deflebat. et
flendo reliquebat. hec me
delectabat adiple. Ad sextu.
ideo alios vnxi vngeto sana
tiuo et meipm mortifero.
q docedo iute puritate alios
emedaui et meipm deteri
oraui. Na illa q pcepi alijs
hec ipe nolui moue digito.
et vnde alios vidi pfice. in
ipe deficiedo tabescebam. na
me delectabat magis omissis
pctis meis sarcina adde. q
ea emedado alleuiare. Post
hec audita e vox qda dices.
Regratiare deo. q no es cu
illis venenosis vasis. q cu
dissoluet. vadut ad ipm ve
nenu. Et sic stati alt' istor
epor mortuus nunciabatur.

Verba vgis ad filia. vi
ta et ordine sci dnici omeda
cia. et qlit' tpe mortis sui sq e
ad vgine et qlit' modus tpibz
pauci de suis fribz sequuntur
signu x passiois p dnicu ei
datu. et milti vadut p signu
cessiois p dyabolu eis obla
tu.

Ite loqt' m. Cam. xvij.

Ite loqt' mr ad sponsa dices. Dixi
tibi heri de duobz q erat
de regula sci dnici. Ecce
ipe dnicus filiu meu habuit
p suo carissio dno. et matre
eius dilexit plus q cor suum.
Huic sco inspirabat filius me
us ta ee i mudo q displicebat
eide filio meo. supbia scz cupi
ditate. et ocupiscecia carnis.
Ad qru triu diminutionem
scs dnicus ipetiuit matris sus
pirijs auxiliu et medicamtu.

Cui9 deus ɔpassus lacrimis? et
legē inspirauit et regulā vi
uēdi: in q ipe scs ɔtra tā ma
la mūdi tria bona īstituit.
Nā ɔtra victū ɔcupiscēciā ī
stituit nil posside: n̄ cū hac
cia poris sui. Cont carnis
īsaciabilē vorag̃ine īstituit
abstinētiā: et tēp9 debitū ad
se regulādū. Cont supbiā.
instituit hre huīle habitū ⁊
simplicē. Priore q̄ ɔstituit
fr̄ibz suis: ad obseruatione
pacis et custodiā vnitatis.
Dein volēs qddā spūale sig
nū dare fr̄ibz suis. īpressit
q̄i spūale crucē ⁊ rubeā in si
nistro brachio eo⁊ iuxta cor:
hec p doctrinā ⁊ exēplū sui
efficaciā q̄n docuit ⁊ monu
it eos ɔtinue recordari passio
nē dei? pdicare frequēt verba
dei: nō ppt mūdū. s3 ppt amo
rē dei et aīa⁊. Docuit īsup
illos magis subici q̄ pesse? vo
luntatē ppriā odire. ɔtumelias
paciēter ferre: nil pter victū
et vestitū desiderare? vitare
corde diligē et ore pferre: lau
de ppriā nō querē s3 diuinā?
verba spū ī ore habē et docē.
et illa nō ppt pudorē dimit
tē: nec ppt fauorē hoīm re
citare. Cūq3 īstar3 tēp9 re
solucōis ei9 qd filiꝰ meus in
spū ondit ei: iuit ad me ma
trē ei9 cū lacrimis dicēs. O ma
ria regina celi. quā ipe deus
pelegit sibi ī ɔiūctione deita

tis et hūanitatis? tu es illa sin
gularis v̄go et singularit mr̄
dignissima: tu es illa poten
tissiā de q̄ ipe potēs prodijt.
Audi me rogantē te. Cīa cū
sao te potētissimā: ideo psūo
de te. Suscipe fr̄es meos q̄s
educaui et foui sub stricto sca
pulari meo: et defende eos
sub lato mātello tuo. Rege
eos ⁊ refoue ne hostis anti
qu9 pualeat eis: et ne dis
sipet vineā nouellā quam
plantauit dext̄ filij tui. Cīd
vō noto dn̄a mea aliud per
scapulare strictū. qd palliolū
vnū habet an̄ pectꝰ et aliud
retro? n̄ duplicē ɔsideratio
ne quā ad fr̄es meos habui.
Sollicitabar qppe nocte ac die
p eis: quō in laudabili et ra
cōbili deseruiret deo tpāa.
Orabā eciā p eis ne qd de mū
do ɔcupiscēnt: qd vel deū of
fenderet ā famā hūilitatis de
nigraret. et pietatis. Nunc
igit̄ qz tēpus mee remunācī
onis instat: assigno tibi me
bra mea. Doce ergo eos sicut
filios: et porta eos sicut mr̄.
Cū hijs ei v̄bis et alijs: vo
catꝰ ē dominicꝰ ī gloriā dei.
Cui ego p similitudine loqndo
rndi talit. O dn̄ice amice di
lcē. qz dilexisti me plꝰq̄ te.
ego sub lato mātello meo de
fendā et regā filios tuos:
ne nō et oēs q ī regla tua
pseuerat saluabūt. Nan

cellus vero latus meus mira me
a e. quam nulli feliciter peteti
denego: sed oes qui querunt. sub mi
sedie mee sinu protegunt. Sed
quid credis tu o filia mea quod
regula dominici sit. utique humili
tas continentia et contemptus mundi
Nam oes qui hec tria sumunt et p
seuerando diligunt: nunquam damp
nabuntur. Et hii sunt qui tenent
regulam sancti dominici. Sed audi mi
rabile. Dominicus assignauit filios su
os sub mantello meo lato?
et ecce pauciores sunt nunc sub
mantello meo lato: quam erant
tunc sub scapulari suo stricto.
Nec tamen oes vivere adhuc
ipso dominico habuerunt diuina
vella et dominicos mores: sed
melius per exemplum ostendo tibi
mores eorum. In dominicus descen
dens de altitudine celesti et di
cet furi qui perdit de valle et co
siderat oues ad mactandum et
perdendum: cur inquies vocas
et abducis oues meas quas
ex signis euidentissimis cog
nosco ee meas: unde potest
fur. Cur domine appropriās
tibi illa que tua non sunt? Nam
subreptio violenta e: aliena
usurpare sibi. In unde vo
luit dominicus se enutrisse eas
et domuisse et possessisse et
docuisse: dicturus e fur. In
tu enutristi eas et docuisti:
tunc ego blandiendo reduxi
eas ad voluntatem propriam. In tu
lenitatem cum austeritate misce

bas eis: et ego alliciebam eas
blandius et ostendebam quod delec
tabat eas suauius. Et ecce
plures erunt ad pastum et vo
cem meam? et ideo oues que sequun
tur me feruentius cognosco ee
meas. quia liberum arbitrium habent
sequendi allicientem. In undecim
iterum dominicus. quod oues sue sig
nate sunt signo rubeo i cor
de: dicturus e fur. Oues me
e signate sunt signo meo:
signo scilicet incisionis in dextra
aure. Et quia manifestius et
euidentius e signum meum
signo tuo: ideo cognosco oues
meas. Fur igitur iste dyabolus
e. qui de ouibus dominici plures
sibi incorporauit? que incise sunt
in dextra aure: quia non audiunt
verba vite dulcius. Arta e via
que ducit in celum. Sed sola de
lectabiliter audiendo perficiunt:
que eas delectat adimplere. Oues
vero dominici pauce sunt que signum
habent rubeum i corde? qui
passione dei cum caritate r
colunt: et verba dei predicantes ser
uent vitam beatam ducunt i omni
castitate et paupertate. Nam hec
e regula dominici: sicut i vulgo
dicitur. Omnia sua portare i dor
so: nichil velle possidere. nisi quod
regula permittit. Non solum dimit
tere superflua: sed a licitis et neca
riis quoque carnis motus reparare.

Verba matris ad filiam quod ta
tus nunc fratres audiunt et au
diunt vocem dyaboli quod sui patris

dnici. et quo nunc pauci imi
tant' vestigia ei9. et qualit' epa
t9 desiderantes ppt' mudi ho
nore et sui qete et libtate no
sut in regula sci dnici. et
de tirbili snia qr tales et de
expiencia dapnacois p tali

Dost epatu. Ca^m. xviij.
mat ad sposa dicens.
Dixi tibi. qp oes sut i q
regula dnici: sut sb matello
meo. Nunc auditura es qp mlt'
ti sut tales. si descedet dnicq
de loco deliciaz felicit' ve i q
est. clamaret talit'. O fres
dilci seqmi me. qr vobis re
servant' qtuor bona: scz ho
nor p humilitate. diuicie ppe
tue p paupertate. sacietas sn
fastidio p stinencia. vita etna
p steptu mudi: vix audiret.
Sz si econtra stati ascedet
dyaboli9 de qualle: clamarz
alia qtuor dissilia. Vobis do
minaq iquies pmisit qtuor:
videte me. Ego ei vobis q
desideratis ostedam manu'
na ecce honore offero: diui
as habeo i manu: volup
tas i pmptu e: mud9 erit de
lectabil' ad fruedu. Suscipite
igit' qd offero: utamu hijs q
cta sut. Viuite cu gaudio:
ut post obitu sil' gaudeatis.
Si iste due voces nuc sona
ret in mudo: ples ctrent ad
voce latronis dyaboli: qp ad
voce dnici amici mei ta
pclari. Et qd dica de fribz

dnici: Certe pauci sut qui st
in regula ei9: et pauciores
sut qui imitado sequnt' vesti
gia ei9. Na no oes audiunt
una voce: qr no sut oes de v
no qtene: no qp no sut oes a
deo. et no qp oes saluari no
pnt si volunt: sz qr no oes
audiut voce filij dicentis. Veni
te ad me et ego reficia vos:
scz dado meipm. Sz qd dica
de illis fribz: q ppt' madu de
siderat epat9: Nuqd sut de
regula dnici: Nequaqz. Sunt
hij qui acceptat epat9 racio
nabili de causa: nuqd exclu
dunt a regula dnici: Non
utiqz. Na beat9 augustin9
regulariter vixit ante epatu:
sz i epatu no reliquit regla
re vita. qruis ascendet ad
maiore honore. i assupsit ei
honore inuit9 et no in qete:
sz ccte ad maiore labore. Na
vides se posse pdesse aiabz
libent' ppt' deu reliquit vo
luntate ppria et quiete carnis:
ut plures lucrafaceret deo suo.
Postea qui sic desiderat et as
sumut epat9 ut aiabz eo ma
gis pficiat: ipi sut i regla
dnici et merces eoz dupli
cabit': tu ppt' regule dulce
dine a q abstracti sut. tu ppt'
on9 epat9 ad qd sut vocati.
Postea uiro sup eu dnm sup
que inuabat pphe: q no iuua
bat ppt' ipaciencia. Sz qr rece
perut dnm i testioniu ubo

rū suorū. Sic ego dico et uico
sup eūdē dnm. q̄ veniet for
bz illis q̄ ɔtepserūt regulā
dnici venator de ptate cū
effrenatis canibz: tanq̄ si
seruus diceret dno. Multe iq̄
ens oues itrauerūt ortū
tuū. quorū carnes venenate
sūt. et vellera sordibz ɔglo
bata: quorū lac inutilis ē et las
ciuia nimis isolescēs. Iube
igens eas abscidi ne pascu
a p ouibz deficiat: et ne bo
ne oues ex insolētia malorū
pturbēt. Cui rndit dns.
Claude foramia ne alique
igrediatr. n qs in bene ue
nit et expedit educāe et pas
ce: et q̄ sūt pacifice et hoes
te. Sic ego dico: q̄ prius clau
dēt aliq̄ foramia s; nō oīa.
Post veniet venator cum
canibz. q̄ nō poterit velleribz
a sagittis. nō corpibz a vul
neribz: ad hoc ut vita fini
tur. Dein veniet custodes
q̄ diliget ɔsiderabūt et atten
det: de quo genē fuerūt oues
q̄ ad pastū dnī intrnuerūt.
Rndes sponsa dixit. O dna
ne indigneris si quero. Cū
papa mitigauit eis auste
ritatē regule. nunq̄d reprhe
dendi sūt si comedūt car
nes vl cetera q̄ apponūtur.
Rndit mr. Papa ɔsiderās
infirmitatē nature huāne
simul et defectū quē quidā
posuerūt. racionabilit p

misit comedē carnes. ad
hoc ut abiliores et feruē
tiores eent i pdicado et la
borādo: nō ut desidiores
et dissolutiores apparent.
Et ideo excusatus papa de
hac pmissioe. Dicit iterū
sposa. Dnicus istituit habē
vestes nō de optimus nec
de vilissis panis s; de medie
tpatis. nunq̄d reprhendedi st
si melioribz induūt. Rndit
mater. Dnicus q̄ regulā de
spū filij mei dictauit. precep
habē vestes nō de melioribz
et preciosioribz: ne forte argu
erent et notarēt de pulchro
habitu et precioso et sic supbi
ret. Instituit etiā nō habere
vestes de vilissis et durissis:
ne ppt duriciā vestis iquie
tarent nimiu in capiendo
sopnū post laborē. S; istitu
it habē vestes medie tpatas
et necessarias: de quibz nō
supbiret et iquibz nil vani
tatis habēt. s; p eas frigus
carnis expelleret: et ad v
tutū pfectū ɔtinuū se muni
ret. Et ideo laudamus dnicū
in istitucoe sua: s; fres suos
reprhendimus. videlicz q̄ habitū
suū ad vanitatē ɔfformt
nō ad utilitatē. Dixit iterū
sposa. Nunq̄d reprhēdedi sūt
illi fres qui filio tuo edificat
ecclias altas et sumptuosas.
Aut vitupandi et diiudicādi
sūt. si ad tales structuras p

ficiendas plura mediant. Ri
dit mr. An etiam in tantū
lata ē q capit īgredientes. qn
muri tantū ī altū extēue
rūt q nō coartat ītroeūtes.
qn murorū spissitudo tā for
tis ē q nō aliquo vēto dis
soluat. qn tectura tā firmi
ter cōpacta ē q nō stillat: suf
ficit eos edificasse. Na plaz
deo magis cor humile ī humi
litia: q alti muri in quibz
corpa intē sūt s; corda ab
ext. Ptēa nō habet necē
īplere archas argento ⁊ au
ro ppt' edificia: q: nō pfuit
salomoni edificasse tā sumptu
osa edificia. ex quo neglexit
deū diligē ppt' quē edificabat.
Hijs dictis et auditis: stati
senior quidā eps q sup nū
ciabat' mortuus: clamabat
dicēs. O. o. o. ablata ē mi
tra: et ecce apparuit q latebāt
subtus. Ubi ē nūc honorabil'
eps. Ubi ē nūc sacdos ve
nerandus. Ubi paup frater.
Certe abē eps. q vnctus fuit
oleo in officiū aplicū. ⁊ in
puritatē vite: remanet vō
seruus. sterq̄linij pinguedīe ma
culatus. Abest etiā sacdos q
cōsecratus fuit vbis scīs ut mu
taret īaīatū et mortuū pa
nē in viuificātē deū. remanz
vō pditor fallax q vēdidit
eū ppt' cupiditatē q vedemit
oīa ex caritate. Abest qz fr
paup: qui cū iuramēto ab

negauit mūdū. Sz nūc p
supbia et ostētacōe mea sū
iudicatus. Verūptn nūc cōpel
lor dicē vitatē: q ille iustus
iudex qui iudicauit me ma
gis voluiss; liberare tā ama
ra morte: sicut tūc parceba
tur eis starez ī ligno crucis.
Sz iusticia cui obuiare nō
potāt. cōdicebat: q q talis
fuisse sic' nunc ex prior iu
dicatus. ¶ Rūsio spōse ad xm
qlit' diuisis cogitacōībz et īuti
libz afficit'. ⁊ quō eas remouē
nō pt. ⁊ rūsio x' ad sponsam
qre istud pmittit' a deo. ⁊ de
magna utilitate cogitationū
cū detestacōe. ⁊ tēors cū dis
crecōe ad cōnā habita. ⁊ q
pctm veiale nō debet cōtēp
ni. ne inducat mortale. Cam.

Loquit' filius. xix.
ad sponsā. Cur tur
baris ⁊ sollicita es
filia. Rndit illa. Quia di
uersis cogitacōībz ⁊ īutilibz
afficior q's remouē nō pos
sū: et iudicij tui terribil' au
dicio me cōturbat. Rndit
filius. Hec ē vera iusticia.
Sicut eī pus delectabaris ī
affcionibz mūdi cōt' velle t
meū: sic nūc pmittūt' tibi
cogitacōes varie cōt' velle tu
ū. Verumptn time cū discre
tiōe et cōfide forcit' ī me deo
tuo: sciēs p certissimo q qn
mens nō delectat' in cogita
cōibz pcti. s; detestat' eas

reluctando eis: purgacio sut
aie et cona. Si vo modicu
pctm qd intelligis ee pctm de
lectat te facere: et facis ex cofi
dencia abstinencie et psumptioe
gre. nec assumis pniam nc
alia facis emedatione: scito
illud posse fieri mortale. Post
tea si i mete venit aliqua
delcacio pcti qualiscuqz fuit: co
sidera stati ad qd tedit et pe
nite. Na postqz natura hois
debilitata e: ex ifirmitate
eius plures pcedit pctm. Nõ
ei est homo. q no peccat sal
te veialit. Sz deus misericors
dedit hoi remediu. dole scz
de oi pcto: nec no et emeda
ta time ne forte no bene
emedata sint. Na nichil
ita odit deus sicut scire pec
catu nec curare. q ex me
ritis aliqbz psume qz deus
ideo tolerarz aliqd pctm tu
u: qz sine te no posset hono
rari. Aut ideo licite pmitteret
tibi face unu malu qz fecisti
plura bona: cu magis eciã si
cencies fecisses bene p uno q
qz malo no sufficies repede do
p caritate et bonitate sua. Post
tea time racionabilr: et si co
gitacoes phibe no potis salte
fer pacient: et conare ct eas
volutate. Nõ ei dapnaberis
p eis si ingrediut: qz no e tu
u phibe n i eis delcabis. Ti
me eciã quibus cogitacoibz no
csentis: ne forte ppt supbiã

cadas. Ois ei qui stat: solius
dei vtute stat. Ideo timor in
troductoriu qdda e in celum.
Na multi i pcipiciu ideo lap
si sut. eciã in morte ppriã. qz
tore dni abiecerut a se: et
ibi erubuerut cfiteri corã hoi
nibz. ubi no erubescebat p
care corã deo. Ideo q p mo
dico pcto no curat pete vei
am: huic et ego dedignabor
relaxare pctm. Et sic ex cti
ficacoe auctis pctis. illud qd
ex ctricoe remissibile et vei
ale erat: ex neglugencia et co
tepttu fiet valde grave. Sicut i
hac aia iã iudicata ppende
potis. Postqz ei veniale et re
missibile cmisit. auxit p co
suetudine: cfides de bonis
suis aliquibz opibz. qz mio
ra no attedendo qz iudicare.
Et sic irretita aia p csuetudine
delcacoiis inordinate no cor
rexit nec cpescuit volutate
pcti: donec iudiciu erat in
foribz et ultimus punctus appro
piquabat. Ideo appropiqua
te fine iuoluebat subito c
sciã eius miserabilr: et dolu
it qz cito moret. times sepa
ri ab illo modico tpali qd di
ligebat. Na deus usqz ad ul
tim punctu suffert hoiem et
expectat: si forte ho pctor vo
lutate sua qua habet liberã
mone volut ab effctu pcti.
Sz qz volutas no corrigit. ido
aia sine infinito cstringit.

qa dyabolus sciens q vnusquisque se
cundu osciam et volutate remu
nerabit. laborat maxie i fine
ut aia ludificet et no reuta
tur ad mericois rectitudine: qd
et fieri pmittit deus. qr aia
tu debet remuit vigilare.
Noli isup ofide et psuere in
mu. si que dico amicu et
seruu sicut vocaui istu prius:
qr et iudas vocatus e amicus.
et nabugodonosor seruus. Na
sicut dixi psonalit vos aici
mei estis si feceritis q pcipio
vobis: sic dico nuc. Amici se
cu me imitat. inimici sut. cu
me et madata mea otepne
do psequunt. Nuqd no da
uid. postq dictu e q inueni
hoiem scdm cor meu. exces
sit p homicidiu. Salomon
cui ta mirifica data et pro
missa sut excessit a boitate.
et no e opleta i eo pmissio
ppt ingratitudine eius: s i me
filio dei. Ptea sicut i dicta
mie tuo ponit clausula cu
finali: sic ego i locucoe mea
clausula ista pono et finale.
Si qs fecit volutate mea
et dimiserit sua: hereditate
habebit vita etna. Qui no
audierit nec faciedo pseue
rauit: erit sicut seruus inuti
lis et igratus. Sz nec debes
diffide si que dico inimicu.
qr statim ut inimicus mutauit
volutate ad bonu: erit amicus
dei. Nuqd no iudas erat

de duodeci vnus qn dixi. Vos
amici mei estis q secuti es
tis me: et sedebitis sup se
des duodeci. Aut qde tpis
seqbat me iudas: nec tn se
debit cu duodeci. Quo ergo
opleti sut sermones dei.
Rndeo tibi. Deus q videt
corda et volutates hoim:
scdm illa iudicat et remu
nerat q videt. Homo vero
scdm qd videt i facie iudicat.
Ideo ne bonus supbiret vel ma
lus diffideret. vocauit deus ad
aplatu ita bonos sicut et
malos: sicut cotidie vocat ad
dignitates bonos et malos.
Ut ois q officiu tenet cu vi
ta glorietur in etna vita: qui
vero honore habet sine onere.
glorietur ad tepus. i etnu pe
riturus. Ergo qr iudas no se
cutus e me corde pfecto. no
ptinuit ad eu. qui secuti es
tis me: qr no pseuerauit usq
ad remuneratione: s ad e
os q pseuaturi erat: ta psentes tc te
pis q futuri. Na dns i co
spectu cuius sut oia quaqz loqt
in psnti q ad futa ptinet:
et de faciedis tanqz ia sint
facta. Qnqz ecia pteritu
futurumqz pmiscet. et pnto
utit p futuro: ut nullus
psumat discute osiliu imp
mutabile trinitatis. Audi ad
huc vnu vbu. Multa sut
vocati: pauci vero electi. Sic iste
vocatus ad epatu s no electus:

qa infrīatꝰ gracie dei. Ideo
nōie epūs ꝫ mito degene
rās: cū hijs q̄ descēdūt ⁊ nō
ascendūt ꝯputat. ¶ Mater
loquit᷑ ad filiā. quō ꝑ talēta
dona sp̄s s̄ci designāt᷑. ⁊ quō
s̄cs b̄ndictꝰ donū sp̄s s̄ci sibi da
tū multiplicauit. ⁊ ꝑ q̄ sp̄us
s̄cs vl' sp̄s dyabolicꝰ aīam ho
mīs īgredit᷑. Cap̄m. xx.

Mater loquit᷑. Filia
scriptū ē: q̄d q̄ qnq̄z
talenta accepat. alia qnq̄z
lucrꝰ ē. Quid ei est talentū?
n̄ donū sp̄s s̄ci. Nā alij ac
cipiūt sciam. alij diuicias.
alij apud diuites familiarita
tē: et tn̄ oēs portare debēt (duplū)
dn̄o suo lucrū: scz de scia. vi
uendo utilit᷑ sibi. et alios ī
struēdo: de diuicijs ⁊ cetis
donis utēdo racionabilit᷑. ⁊
alijs misc̄dr̄ subueniēdo.
Sic ille bt̄s abbas b̄ndictꝰ
donū q̄d accepat multipli
cauit᷑. qn̄ oē ꝯtempsit q̄d tn̄
sitorū erat: qn̄ carnē suā
seruire coegit aīe. qn̄ nichil
ꝑposuit diuine volūtati. Q'
insuꝑ times ne aures ma
cularet᷑ auditu. oculi īani
visiōe delctabiliū. fugit in
hēmū: imitās illū qui nō
dū natꝰ exultauit int᷑ vis
cera matna. cognouit ad
uētū sui pijssimi redēpto
ris. Qui quidē benedictꝰ
eciā sine hēmo obtinuisset
celū: q̄z mūdꝰ ei erat mor

tuus: et cor eiꝰ totū erat ple
nū deo. Sz placuit dō vocāe
benedictū in motē: ut cū
pluribꝫ īnotesceret: plures eiꝰ
exēplo ad ꝑfc̄ionis vitā īci
tarent᷑. Huiꝰ bt̄i viri corpꝰ
erat q̄̄i factꝰ cēe ī quo clau
debat᷑ ignis sp̄s s̄ci: q̄ exclu
sit ab eiꝰ corde dyabolicū ig
nē. Sicut ei corꝑalis ignis
a duobꝫ accēdit᷑. ex aere
scz ⁊ flatu hoīs: sic sp̄s s̄cs
ingredit᷑ aīam hoīs. vl' per
īspiracionē ꝑsonalē. aut ꝑ
aliquā opacionē hūanā:
seu ꝑ locucionē diuā mētē
excitat ad deū. Simlit᷑ sp̄s dya
bolicꝰ incitat suos: ꝫ differt
icōꝑabilit᷑. Nā sp̄s s̄cs cale
facit aīam ad q̄rendū deū:
ꝫ nō ꝯburit carnalit᷑. Lucet
eciā puritate modestie: sed
nō offuscat mētē malicia.
Sp̄s vō nequā ꝯburit mē
tē ad carnalia et amaricat
ītolabilit᷑: offuscat q̄z aīam
ꝑ ꝯsideracionē sui. et depri
mit eā icōsolabilit᷑ ad terrena.
Ergo ut iste ignis bonꝰ qui
erat ī benedicto ignitꝰ plēs
vocauit deus b̄ndictū ī mō
tē: q̄ ꝯuocatis ad se pluribꝫ
scintillis. fecit de eis ꝑ sp̄m
dei maxim rogū. Et ꝯposuit
eis regulā ꝑ sp̄m dei: ꝑ quā
multi ꝑfecti facti sicut bn̄ sut
dictus. Nūc at multe faces
piecte de rogo s̄ci b̄ndicti ia
cēt ubiq̄z dispse: habētes ꝑ

calore frigiditate. p luce tene
bras: que si i igne iaceret
pglobate. daret utiqz ex se fla
ma et calore. ¶ Verba ma
tris ad filia. vite sci benedcti
magnificetia et pfectione p
exeplu ostedentia. et quo aia
mudo fructificas p lignu in
fructiferu. supbia metis p
silice. et aia frigida p cris
tallu designat. et de tribz sci
tillis valde notadis ab hijs
tribz scz cristallo. silice et ligno
ortis. Cam xxi.

Loquit mr. Dixi tibi p
us q corpus bti bndci
erat qi saccus qui disciplinaba
tur et regebat: sz no regebat.
Deniqz eius aia erat qi angel9
lucis: dedit ex se calore mag
nu et iflamatione: sicut per
exeplu ondo tibi. Si si essent
scz tres ignes: quoz pm9 succe
sus i mirra. dedit ex se odore
suauitatis: scds succes9 in a
rido. q dedit ex se carbones
ardetes et splendore fulgete:
terci9 succendebat in oliua:
qui dedit ex se flama. lume
et calore. In hijs tribz ignibz
itelligo tres psonas: et in
hijs tribz psonis tres stat9
i mudo. Prim9 stat9 erat e
oz qui pfiderata caritate di
reliquerut volutate ppria
i manus alioz: q p vanita
te et supbia mudi assupse
rut paupertate et abiectione:
p itempantia dilexerut co

tinecia et puritate. Isti ha
buerut igne in mirra: qa
sicut mirra amara e sz tam
fugat deonia et extiguit
siti: sic abstinecia eoz ama
ra erat corpi. sz tn extiguie
bat iordiata pcupiscecia et
oem ptate deonu euacua
bat. Scds stat9 erat eoz q
cogitabat secu talit. Ad qd
diligi9 honore mudi: cum
no sit aliud n qi aer vberas
aures. Ad qd diligim9 auru
cu no sit n tra rubea. Ad
qd vo finis carnis: n putredo
et fauilla. Ad qd vo nob
pdest pcupisce trena: cu oia
sint vanitas. Ptea ad hoc
solu viue et laborare volu9.
ut deus honoret a nobis:
et ut alij ex vbis nris et
exeplis igniant. Isti tales
igne habuerut in arido:
qz amor mudi fuit eis mor
tu9: et gluber eoz dabat ex
se ardetes carbones iustia
e. ex fulgore diuine pdica
tois. Terci9 status erat illo
ru qui de amore xpi passi
onis ferueetes: toto desideio
affectabat mori p xpo. Isti
igne habuerut in oliua.
Sicut ei oliua in se habet pi
guedine et feruetiore calo
re cu icendit: sic isti totalit
pigmati fuerat dina gra:
ex q dedert ex se lume dine
scie. ardore feruetiois cari
tatis. robur honestissie vi

sacris. Isti tres ignes. longe
lateqz se dilatauerunt. Quorum
primus accensus fuit in heremitis et
religiosis sicut describit beatus
heronimus: qui vitas eorum
inspiratus spiritu sancto inuenit mi
rabiles et mirto imitandas.
Secundus ignis succensus fuit in
confessoribz et doctoribz. Ter
cius in marturibz: qui carnem
suam propter deum contempserunt. et a
lij qui contempsisset si a deo aux
ilium habuissent. Ad quosdam
igitur istorum trium statuum et ig
nium missus fuit beatus benedictus:
qui conflauit tres ignes in vno
uno: in tantum. ut qui insipientes e
rant illuminabat. et frigidi in
flamabat. qui feruentes e
rant. feruentiores efficiebat.
Et sicut cum hijs ignibz incepit
religio benedicti. quia vnumquem
qz iuxta disposicionem et ca
pacitatem sensus sui dirigebat in
viam salutis et felicitatis et
ne. Nunc autem sicut de sacco beati
benedicti spirabat dulcedo
spiritus sancti per quem multa monaste
ria inouabat. sic de sacco in
multorum finem eius discessit spiritus
sanctus: quia calor cineris extinctus
est. et saces iacent dispersi nec
dantes ex se calorem nec splen
dorem. sed fumum inpuritatis et
cupiditatis. Verumptamen ad so
lacium multorum dedit michi deus
scintillas tres: in quibz intelligo
plures. Prima extracta est de
cristallo per solis calorem et splen

dorem: que iam in arido fixit quia
se iam in arido ut fiat ex ea
magnus ignis. Secunda extracta
est de duro silice. Tercia de lig
no infructuoso: quod creuit cum
radicibz suis et folia sua dila
tauit. Per cristallum vero quod est
lapis frigidus et fragilis. sig
natur anima illa que licet frigida sit
in amore dei: cum voluntate et
affectu conatur ad perfectionem. et
rogat deum sibi in adiutorium.
Ideo voluntas ista portat eum
ad deum et mittit ut arcescant
ei temptaciones per quas frigescit
a temptacione prauia. donec deus
irradians cor. sic figit in se. i. animam.
a voluptate vacua. ut iam non
velit viuere nisi ad honorem dei.
Per silicem vero significatur sup
bia. Quod ei durius est superbia
mentis illius. quia omnes desiderat
laudes et tamen concupiscit videri
humilis et deuota. Quid abho
minabilius anima illa. que omnibz in
cogitacione se perfert. et a nullis
patitur obiurgari vel doceri.
Verumptamen multi sic superbi pe
tunt humiliter a deo: ut ab eorum
cordibz auferat superbia et
ambicio. Postea deus cooperante
voluntate bona. amouet a
cordibz eorum contraria et quequnqz in
utilia: quibz et a mundialibz re
trahuntur et ad celestia incitantur.
Per lignum vero infructuosum sig
nificatur anima illa que nulla in sup
bia fructificat mundo: et desi
derat habere mundum ad omnem

honore suu. Attn qr timet
morte etna multos scriptes
pcta extirpat: q alit si no ti
meret pmeruit. Ptea deus pt
istu tiore appropinquat aie et
inspirat gram sua: ut lignu
inutile fiat fructuosu. Itaqz cu
talibz scintillis religio sci bene
dicti renouari debet: q mo
mltis videt desolata et ab
iecta. ¶ Verba mris ad spo
sa. de monacho habete cor me
tricu in pectore. et quo p ppa
voluntate et scupiscetia et sb
terfugiu a deo agelica vita
Iste mater apostatauit. Ca m. xxij.

loquit sponse. Qd vides in
isto qui astat repphesibile: Rn
dit illa. Qr rarissime dicit
missa. Cui mr. No est ideo
iudicad9. Sut ei mlta q stoz
suoz meliores racionabiliter
abstinet: et no min9 m sut
accepti. Sz q vides i eo alia
Et illa. Qr no habet vestes
a bto bndicto institutas. Cui
mater. Cotingit mltocies qr
ssuetudo qda ichoat: et oes
qui sciut ea ee mala et imi
tant. repheded sut. Qr vo
ignorat istituta laudabili
a. ceteriz libent steti de ab
iectioribz. si no ssuetudo lo
giqua pualet: tales no sut
facilit et ipbe iudicadi. Sz
audi et idicabo tibi qr i tbz
alijs repphendend9 e. Primo
qr cor ei9 i q deus qesce debet
e in pectore metricu. Scdo

qr dimisit modicu suu: et co
cupiscit. multa aliena. pmi
sit abnegare seipm: et seq
tota mete ppa volutatem.
Tercio. qr deus creauit aiaz
ei9 pulchra qi agelu. et ob
hoc debet habe agelica vi
ta: sz mo aia ei9 ymagine
habet illi9 ageli: qui p sup
bia adeo apostatauit. Hic
apud hoies magn9 e: sz qlis
apud deu. nouit deus. Ipse
eni deus e sicut ille q clausu
aliqd habes pugno absco
dit illud ab alijs: don apit
pugnu. Sic deus i suma ele
git et conas eoz i pnti ab
scondit: donec vnicuiqz red
dit scdm opa sua. ¶ Rnsio
dei pris ad pces sponse p pcto
ribz: et quo tres sut q testioniu
dat in tra sicut tres i celo. et
qlit tota trinitas phibet spose
testioniu. et qualit sposa sua
sit p fide recta sce ecce unita.

O Fili dul Ca m. xxiij.
cissie deus rogo te
p pctoribz i quoz
ssorcio ego su: ut eis misereri
digneris. Rndit deus pr.
Audio et scio volutate tua:
ideo pficiet oro caritatis
tue. Ptea sicut dicit ioha
nes in epistola sua hodie.
pmo ego p iohem: tres sut
q testioniu dat in tra. sps
aq et sanguis. tres i celo.
pater et fili9 et sps scs: sic
tres dat tibi testimoniu.

Na sps q̄ custodiuit te ī vis
ceribz matris testificat̄ aīe
tue: q̄ dei es p fide baptismi
quā pfitebatur ex pte tua
parētes. Testioniū phibet tibi
apā aq̄ baptismatis: q̄ huma
nitatis xpi es filia p renoua
tionē et emēdationē p̄me
trāsgressiois. Testioniū q̄ꝫ
phibet tibi sāguis ihu xpi q̄
redēpta es q̄ deitatis es filia:
et a ptate dyabolica p sac
mēta ecclīe segregata. Nos
q̄ꝫ pr̄ et filius et sps scūs tres
ī psonis et vnū ī substācia
et potēcia: testioniū tibi phi
bem9 q̄ nr̄a es p fide. Silit
et oēs: qui fide recta scē ecclīe
imitat̄. Et ī testioniū q̄ [vel] fa
cē voluntatē nr̄ām. procede et
recipe de manu sacerdotis
corp9 et sāguinē hūanitatis
xpi. ut testioniū phibeat ti
bi filius q̄ ei9 es: cui9 corp9 su
mis ī robur aīe. Testioniū
phibet tibi pr̄ q̄ ē in filio: q̄
pris es et filij. Et sps ī utro
q̄ꝫ: q̄ triū et vni9 es p fidem
verā et dilcionē verām.

Rūsio ihu x̄. ad spōse p̄ces p
īfidelibz. scꝫ q̄ deus ex mali
cia maloꝝ hoim hōrat liꝫ
nō ex v̄tute coꝝ et voluntate.
q̄d sibi pbat p exēplū. ī quo
eccīa vl̄ aīa p v̄gine et noue
ordīes āgeloꝝ p noue fr̄es v̄
ginis. xps p rege. tres stat9
hoim p tres filios regis desig
nantur. Caplm. xxiiij.

O Dn̄e ihu xpe rogo te
ut fides tua dilatet̄
sup īfideles: boni
vō attendāt caritate tua am
plius: mali vō melioret̄. Rn̄
dit filius. Tu turbaris ex eo:
q̄ deus miorē habet honorē.
Desideras eī toto corde: ut p
ficiat honor dei. Ideo do tibi
vnū exēplū quo ītelligē po
teris q̄ deus eciā ex malicia
maloꝝ honorat̄: liꝫ nō ex
v̄tute et voluntate coꝝ. Na
v̄go quedā erat sapiēs et de
cora. diues et morigerosa:
q̄ habebat noue fr̄es. quoꝝ
quilibet diligebat sororē su
ā sicut cor suū: et vni9 cui9q̄ꝫ
cor erat q̄i in illa. In regno
vō ubi v̄go erat tale erat sta
tutū: q̄ quicūq̄ꝫ hōraret hō
raret: q̄ depdaret depda
ret: q̄ vō violaret decapita
ret. Rex vō regni habebat
tres filios. Quoꝝ p̄m9 dili
gebat v̄ginē et ptauit ei
calcios deauratos cū cingulo
aureo: anulū ī manu et co
ronā sup caput. Scd̄s vō co
cupiuit possessionē v̄gis: et
depdauit eā. Terci9 cōcupiu
v̄ginitatē v̄gis: laborās ut e
ā violaret. Isti vō tres filij
regis capti sut a noue fr̄ibz
v̄gis: et ptati regi. Cui
dixerut fr̄es. Sororē nostrā
cōcupierut filij tui. Prim9
q̄dē hōrauit eā et dilexit to
corde: scd̄s spoliauit eam:

tercius dedisset vitam suam habet
si valuisset violare eam. In illo
vero puncto sunt capti: quo volun
tatem completam habuerunt ad istam
iam dictam preferendam. Quibus au
ditis: vidit rex. Omnes ingens
filii mei sunt: et omnes equaliter di
ligo. Verumptamen contra iusticiam
facere non possum nec volo: sed
ita de filiis sicut de servis
iudicare intendo. Itaque tu fili
mi qui honorasti virginem: veni
et accipe honorem et coronam
cum patre tuo. Tu vero fili qui concu
pisti possessionem virginis et
rapuisti: intrabis quidem car
cerem donec restituat ablata
Audivi enim testimonium super te:
quod penitens de facto tuo. voluisti
reddere ablata. Sed quia preventus
celeri et inopinato iudicio non
perfecisti: ideo manebis incar
ceratus donec restituatur qua
drans. Tu vero fili mi qui ad vio
landum virginem omnes adhibuisti
conatus. nec de facto tuo penitu
isti: ideo quot modos adhibu
isti ad dehonestationem virgi
nis: tot modis aggravabitur
pena tua. Responderunt omnes fratres
virginis. Laus tibi rex sit: pro
iusticia tua. Nisi enim virgo fuis
set in te, et in iusticia tua equitas.
in equitate vero tua caritas:
nunquam taliter iudicasses. Hec autem
virgo significat sanctam ecclesiam: cu
ius disposicio est excellens in
fide. pulchra in septem sacramen
tis. amabilis in fructu: quia de
laudabilis in moribus et virtutibus.

monstrat veram viam ad eterni
tatem. Hec sancta ecclesia que tres habet
filios: in quibus significantur
plures. Primus sunt illi qui diligunt
deum toto corde. Secundus sunt illi qui
temporalia diligunt ad honorem
suum: tercius sunt illi qui preponunt
deo voluntatem suam. Virginitas
vero ecclesie. anime sunt hominum. a so
la deitatis potencia create.
Primus filius presentat calceos
deauratos: quando contricione sua
capit pro commissis negligenciis
et peccatis. Presentat vero vestes:
quando precepta legis attendit: quando
consilia evangelica servat: in
gnum pt. Componit cingulum: quando
in continencia et castitate proponit fir
miter perseverare. Anulum quoque mittit
in manum: quando firmiter credit quod
precipit catholica ecclesia. iudici
um scilicet futurorum. et vitam sempiternam.
Lapis vero anuli spes est. sperans
constanter nullum esse peccatum ita ab
hominabile: quod penitencia et voluntate
emendandi non deleatur. Coronam
vero imponit capiti: quando carita
tem veram habet. Sicut enim diversi
lapides in corona: sic diverse virtu
tes sunt in caritate. Caput vero
anime sive ecclesie corpus est meum:
hoc quicunque diligit et honorat
merito filius dei appellatur. Ergo
quicunque tali modo sanctam ecclesiam
et animam suam diligit. hic no
vem habet fratres: id est novem or
dines angelorum. quia eorum particeps
et socius erit in vita eterna.
Ipsi enim angeli sanctam ecclesiam

toto amore ãplectũt': qi in
corde cuilibet eoꝝ eet. Ro
cisca etiã saxa et ꝑietes
sũt ƀãie iustoꝝ: et ideo de
eaꝝ honore et ꝑfectu tanq̄
de ꝓpo. angeli ꝯgtulat'. Scds
aũt filiꝰ sig̃ficat illos q̃ ꝯstitu
tione sc̃e ecc̃ie ꝯtep̃nentes
viuũt ad hõrẽ mũdi ⁊ amo
rẽ carnis: q̃ vtutũ pulchritu
dine trãsformtes. viuũt scd̃m
volũtatẽ suã. Attñ c̃ta finẽ
penitet: ⁊ ꝯterũt de factis suis
malis. Istis debet purgatio: donec
opibz ⁊ oronibz ecc̃ie deo rec
ꝯsiliet'. Tertiꝰ sig̃t illos q̃
aĩam suã scãdalizates. nõ
curat si etnalit' p̃eat: dũ
mõ ꝑficẽ possit volũtatem
suã. Sup tales. nouẽ ordĩes
angeloꝝ petũt iustitiã: qr
p̃ pniam ꝯũti ꝯtep̃serũt. Er
go cũ deus fcit iustitiã lau
dat eũ ãgeli: ꝓpt' eq̃tatẽ in
flexibilẽ. Cũ vo ꝑficit' hõr
dei. gaudet de v̄tute eiꝰ: qr
etiã maloꝝ malicia utitur
ad hõrẽ suũ. Ideo cũ vidis
p̃uos ꝯpatẽ eis: gaude vo
de hõre di etnõ. Ra deꝰ qui
nichil mali vult qr c̃ator õ
niũ et vẽ ex se solꝰ bonꝰ. ꝑ
mittit tñ mlta fieri tanq̄ iu
stissimꝰ iudex: de qbz i celestibz
⁊ t'ris ꝓpt' eq̃tate suã ⁊ occl
tã boitatẽ hõrat. ¶ Vba glo
rie m'ris ad filiã q̃lr agnꝰ inocẽ
tissimꝰ xp̄s ihs negligit' modic'
tpibz a c̃atura sua. Cam̃ xxv.

Loquit' mater Co
q̃roꝝ p̃mo q̃ agnꝰ
ille inocẽtissimꝰ
hodie portabat': q̃ optime
sciebat ire. Hodie puer ille
tacebat: qui optĩe sciebat lo
qui. Hodie inocẽtissĩꝰ c̃ũctis puer
ẽ: q̃ nunq̄ peccauit. Et ideo
q̃uis irasci nõ possũ tñ vi
deor irata: ex eo q̃ dñs maxi
mꝰ factꝰ puer modicꝰ. obli
uiscit' ⁊ negligit' a c̃eatã
sua. ¶ Verba xp̄i ad sponsã
ineffabil' t̃initatis mistiũ de
claratia. et quõ dyabolici p̃cto
res p̃ ꝯtritione ⁊ volũtate e
mendãdi obtinet dei miscdiã
⁊ de c̃nsioe x'. q̃lr' miset' oibz
scz tã iudeis ꝙc. et de duplici
iudicio. dãpnandoꝝ scz ⁊ sal
uãdoꝝ. Cam̃ xxvi

Filius loquit'. Ego sũ
c̃eator celi ⁊ t'ire v
nus cũ p̃re et spũ sc̃o verꝰ ds:
qr ds ẽ p̃r. ds ẽ filiꝰ ds ẽ sps
scs. Nõ tres dij: sz tres p̃sone ⁊
vnꝰ deus. Nũc at q̃rẽ poteris.
Si tres sũt p̃sone: q̃re nõ tẽs dij?
Rndeo tibi. q̃ nõ ẽ aliud deus.
ñ ipa potẽcia. ipã sapiã. ipsa
bonitas: a q̃ ẽ oĩs ptãs infra
celũ ⁊ sup: oĩs sapiã ⁊ oĩs pi
etas q̃ potit cogitari. Itaqz ds
t'nus ẽ ⁊ vnꝰ: t'nꝰ i p̃sonis.
vnꝰ i natã. Ra sapiã ⁊ potẽ
cia ẽ p̃r a quo st' oĩa: et qui ẽ
añ oĩa potẽs ⁊ nõ aliũde. sz
a seipo. Potẽcia ⁊ sapiã etiã
filiꝰ equal' p̃ri. nõ a seipo po

tres ȝ a prē. potētev ⁊ ieffabi
lit' genitꝯ: pncipiū de pncipi
o ⁊ a prē nūqꝫ sepatū. Po
tētia et sapia etiā sps scūs:
a prē ⁊ filio ꝓcedēs. etnꝯ cū
prē ⁊ filio: equalis ī maies
tate ⁊ ptate. Unꝯ ergo deus
et tres psone: qꝛ vna natura
triū. vna opacio et volūtas.
vna gloria ⁊ ptas: qꝛ ita ē
vnū in eēntia. ꝙ etiā sīt dis
tīcti ꝓprietate psonaꝝ. Nam
totꝯ prē ē in filio ⁊ spū scō: ⁊
filiꝯ ī prē ⁊ spū: et spūs in
utroqꝫ in vna diuinitatis nā.
Nō sicut pus ⁊ postius. ȝ
ieffabilit', ubi nichil ē prius
aut postius. nichil alio maiꝯ
ā minꝯ. vl' altius. ȝ totū ief
fabile et eq̄le: ꝓpt' qd' bn̄ scp
tū est. ꝙ deus ē mirabilis
et laudabil' multū. Nūc at
ꝯqri possīt. ꝙ laudabil' sū pa
rū ⁊ multū ignotꝯ: qꝛ oēs que
rūt ꝓpa volūtatē ⁊ pauci me
ā. Tu vō esto stabilis ⁊ hu̇mi
lis: nec te extollas ī cogita
tu cū alioꝝ tibi ondo pctā.
Nec eoꝝ pdas noīa: n̄ tibi
ꝑ pipiat. Nō ei ad cōfusionē
eoꝝ. ostēdūt tibi eoꝝ pctā:
ȝ ut ꝯūtant et cognoscat ius
ticiā ⁊ miscdiā dei. Sȝ nec eos
fugē debes tanqꝫ iudicatos:
qꝛ etiā si dixero hodie ꝙ aliqs
pessiꝯ ē. si inuocauerit me cū
ꝯtriōe cras. et cū volūtate e
mēdandi: patꝯ sū indulgē ei.
Et que heri dixi pessim. hodie

amicū dico kimm ꝓpt' ꝯtrīcione:
in tm̄ ꝙ si ꝯtrīcio fiūt stabilis.
dimitto ei nō solū pctm̄ ȝ ⁊
penā pcti: sicut p exemplū
noscē potis. Quasi si essent
duo frusta argēti viui. et abo
ꝯcirent festinādo inuicē. si in
eoꝝ ꝯiūctiōe nō eēt residuū
n̄ vnꝯ athomꝯ: adhuc potes
eēt deus facē ne ꝯuenirent.
Sic si aliqs pctoꝛ eēt ita radi
catꝯ in dyabolicis opibz q sta
ret ī ipō pūcto pdicōis: adhuc
obtinet veniā et miam: si d's
inuocaret cū ꝯtriōe et volūta
te emēdādi. Nūc at cū ita sim
misericors. qrē potis. Cur nō
misereoꝛ gentilibz ⁊ iudeis:
quoꝝ aliqui si erudiret' fide
recta. libent' p deo morerent'.
Rndeo tibi. ꝙ oībz facio miam
tā iudeis ꝙ gentilibz: nec rli
quit' aliq creatura sine mīa
mea. Nā quicuqꝫ audiūt
ꝙ fides eoꝝ nō est recta ⁊ des
derat veiā: aut qcuqꝫ credūt
hoc eē optimū qd' tenet. qa
nō ē eis aliud unqꝫ pdicatū.
faciūtqꝫ toto conamīe q pnt:
hoꝝ iudiciū erit ī leuioꝛ mīa.
Nā duplex ē iudiciū: damp
nadoꝝ scȝ ⁊ saluadoꝝ. Xpi
anoꝝ enī dāpnadoꝝ erit sn
mia: quoꝝ erit pena eterna
et tenebre: et volūtas furia
ta ꝯt' deū. Saluadoꝝ vō erit
visio dei et glorificacio ī deū: et
velle deo bonū. Ab hijs exclu
si sūt gētiles ⁊ iudei. ⁊ mali

et falsi xpiani. q̄ q̄uis nō ha
buerīt fidē rectā. habuerūt
tn̄ iudicē ɔsciam suā: credē
tes eūdē ee deū q̄ coluerūt
et offenderūt. Illi aūt quoꝝ vo
lūtas et actio erat et ē scdm
iusticiā ⁊ ɔᵗ pctm̄: hij habe
būt cū min⁹ malis xpianis
iudiciū mīe ī suppliciis; ꝓpter
dilcōne iusticie ⁊ odiū pcti.
Sꝫ nec habebūt ɔsolacōne in
finitā glorie et visiōis dei:
quē nō videbūt ꝓpᵗ baptismi
carētiā: q̄ aliqd tꝑale ꝗ occl
tū iudiciū dei retraxit eos in
querēdo verū deū ⁊ baptizā
do. nō timor ꝗ labor. nō dis
pediū bonoꝝ ꝗ maloꝝ: sed
īpedimētū solū hūana fra
gilitate supans. Istos ego qui
cornelium et cēturionē vidi
nōdū baptizatos. altius et
ꝑfectius remunārare fʒo: sicut
eoꝝ exigit fides. Quia alia
ē ignorācia malicie: alia pi
etatis et difficultatis. Similiter
et aliq̄ ē baptism⁹ aq̄ ⁊ ali⁹
sanguīs: ali⁹ ꝑfecte volūta
tis. Que oīa nouit pensare
deus: q̄ oīm nouit corda. Ip
sa ego q̄ sine pn̄cipio nat⁹
sū etnalit̄ de pn̄cipio: q̄ ⁊ itm
ī fine tꝑm nat⁹ sū tꝑalit̄: ab
ūicio noui remunārare merita.
et do vnicuiqꝫ iuxta merita
sua. Nec minimū bonū qd fit
ad honorē dei: transiet sn̄ re
muneracōe. Ideo teneris tu
multū regratiari deo q̄ de xpi
anis nata es et in tꝑe salu
tis: q̄ multi desiderabāt hoc
obtinē et vidē qd offert xpi
anis. et nō obtinuerunt.

De ꝓcacio spōse ꝓ roma. ⁊ de
mltitudīe innūabili scōꝝ mr
tiriū rome qescentiū. ⁊ de tbz
gradibꝫ ꝑfcōnis xanoꝝ. ⁊ de q̄
dā visiōe ipi⁹ spōse. ⁊ q̄lit̄ xps
ei apparēs. ꝑdictā visionem
exposuit ⁊ declāuit. Cam̄. xxvij.

O Maria licꝫ imitis fue
rā: tn̄ te inuoco ī adiu
toriū meū. Et rogo te
ut rogare digneris ꝓ excellētis
siā et scīssima illa urbe roma.
Video ei corpalit̄ q̄ qdā ecc̄e ī
quibꝫ corpa scōꝝ quiescūt deso
late sūt: quedā vō habitāt.
Sꝫ corda ⁊ mores rectoꝝ eaꝝ
longe sᵗ a deo. Impetra ergo eis
caritatē: q̄ audiui ex scripturis
q̄ roma quolibet die ī anno sep
tē milia ɔtinet mrm̄. Et ideo.
q̄uis aīe nō minorē honorē ob
tineāt in celis licꝫ ossa eoꝝ con
tēpnantᵗ in tris: tn̄ rogo te ut
tuis ⁊ scōꝝ tuoꝝ reliquijs am
plioꝝ honoꝝ exhibeat: et sic de- in tris
uocio ꝑpli excitet. Rndit mr.
Si mensurares trā cētū pedū
in lōgitudīe et totidē ī latitu
dīe: et seminares plenā puris
granis tritici ɔpresse q̄ non
eēt distācia grani et grani n̄
q̄ articul⁹ digiti vni⁹ qdlibet
vō granū daret fructū cētuplū:
adhuc eēnt plures mrēs ⁊ co
fessores rome: a tꝑe illo quo

petrus veit rome cu humilita
te. usqz quo celestinus discessit
a sede suprme: et reuisus e ad
sua solitaria vita. De ill' vo
confessoribz et martiribz loquor q
fide vera pdicabat et diffide
tia. et humilitate et supbia: et
q p veritate fidei mortui sut.
vl' pati volutate erat mori.
Na petrus et plures aly sit calidi
erat et feruetes ad pdicandu vba
dei: q si potuisset mori p vnoq
qz hoie. libent fecisset. Attam
timidi fuerut ne a corpibz
eor quos vbo solacois et pre
dicacois fouebat reprobarent:
qr salute eor plus desiderabat
q vita ppa et honore. Fuerut
quoqz cauti. et ideo pressierut
occulte in psecutione: ppt lu
cru et collectione plurimaru
aiaru. Igit int istos duos scz
petru et celestinu. no oes fu
erut boni: sicut nec oes fue
rut mali. Ecce ponamus tres
gradus sicut tu posuisti posi
tiuu. cparatiuu. et suplatiuu:
id e bonos. meliores. et opti
mos. In pmo gradu fuerut
illi: quor cogitacio fuit ita.
Nos credimus qcqd scta pcipit ec
clia: neine defraudare volum
sz defraudata redde: do seruie
desidamus toto corde. Cosiles e
tia fuerut tpe romuli funda
toris rome. scdm fide sua: q
cogitabat talit. Nos itelligi
et scimus ex creaturis q deus e
creator oim: hunc ergo dilige

volus p oibz. Ec plures deo
cogitabat. Nos audiuimus ab
hebreis q deus verus se ondit
eis p miracula manifesta:
et ideo si sciremus in q nos ma
gis fundare debemus. liber fa
cemus. Ista oes qui fuerut i pri
mo gradu. Tpe vo placito
veit petrus roma: q alios ele
uauit i gradu positiuu: alios
i cparatiuu: alios i suplatiu.
Illi vo q fide receperut ve
ra. q in cugio et alia dispo
sicoe laudabili steterut: ista
fuerut in positiuo gdu. Q vo
sua dimiserut ppt caritatem
diuina. q alijs bona exepla
viuedi ostederut vbis et ex
eplis et opibz. n no q nichil
xpo pposuerut: ista fuerut i
cparatiuo gdu. Qui vo carne
sua dederut p amore dei: is
ti fuerut in suplatiuo gdu.
Sz qramus i istis gradibz sup
dictis: ubi nuc iuenit cari
tas dei feruetior. Querami
i militibz et doctoribz: qram
i religiosis et mudi cteptori
bz. q tenent in cparatiuo et
suplatiuo gdibz: et cte nis
pauci iuenit. Na no e vi
ta austerior q vita milita
ris: si i sua vera istitucoe
staret. Si ei monacho pci
pit habe cucullam: militi pa
pit grauius scz lorica. Si vo
e graue monacho pugnare
ct volutate carnis: militi e
grauius int armatos hostes

pcede. Si vo ordinat mochos
durus lectus: grauius e militi in
armis quiescere. Et si monachus
turbat et affligit abstine
cia: durius e militi affligi
continuo tiore vite. Non ei mi
licia xpianitatis incepta e ppter
mundi possessione et cupidi
tate: sz ad confortanda virtute
et dilatanda vera fide. Et ido
gradus militaris et religiositas
tis i suplatiuo gradu vl spacio
ee tenent. Sz oes gradus a sua
laudabili disposicioe apostata
uerunt: qr caritas dei versa
e in cupiditate mundi. Si eni
offerret vnus florenus. magis
de tbz taceret pleriqz vitate:
qm loquendo amittent illum.
Nunc at loqt sposa itez di
cens. Vidi qm multos ortos in
tra: rosasqz et lilia conspexi int
ortos. In quoda vo loco spa
cioso terre vidi agru centu
vestigiorum i longitudine: et toti
de in latitudine. In quolibz at
vestigio erat septe grana tri
tici seminata: et qdlibet granu
dabat fructu centuplu. Post
hec audiui voce dicete. O ro
ma roma. muri tui sunt di
ruti: ideo porte tue sunt sine
custodia. Vasa tua vendunt:
ido altaria tua desolata sunt.
Viuu sacrificiu i incensu
(matutinum)
qd cobu
rit in atrio: ido no egredietur
de sca scorum scis odor suauissimus.
Et stati appares filius di. dixit
spose. Horum intelligentia q vidis
ti: indico tibi. Terra qua vidis
ti. significat oem locu ubi nuc
e fides xpiana. Orti vo signi
ficat loca illa. ubi sci dei rece
perunt coronas suas. Verumptn
i paganismo scz i ihrlm et a
lijs locis. multi fuerut electorum
dei: quorum tn loca tibi modo
no sunt demonstrata. Ager vo cen
tu pedu in longitudine et toti
de in latitudine: significat roma.
Na si oes orti de mundo conue
nirent rome: certe roma eet
eque magna de martiribz i car
ne loquor: qr iste locus electus e
ad amore dei. Triticu vo qd
iter vestigia vidisti: significat
illos. q p carnis maceratio
ne et stricione et vita ino
cete intuerunt celu. Rose vo
paucce. sunt martires rubicundi sa
guis sui effusione in diuersis lo
cis. Lilia vo confessores sunt: qui
fide scam verbis et opibz pdi
cauerunt. et confirmauerunt. Nu
nc at ego possum loqui de roma: si
cut loqbatur ppha oli de ihrlm.
Olim ingens habitauit i ea
iusticia: et princeps eius princeps
pacis. Nunc at versa e in scoriam:
et principes eius homiade. O
si cognosceres dies tuos o roma:
fleres utiqz et no gaudes. Ro
ma qppe in diebz atiqs. erat
qm tela colorata oi colore pul
cherrimo: et contexta nobilissimo
filo. Terra qz eius erat colorata
colore rubeo. id e sanguine mar
tiru: et contexta id e mixta scorum

ossibz. Nūc aūt porte desolate
sūt: qꝛ custodes et defensores
earū iclinati sūt ad cupidita
tē. Muri eiꝰ depressi sūt ꝛ si
ne custodia: qꝛ iā nō curāt a
niarū dāpna. Sꝫ clerꝰ ꝛ ppl's
q̄ sūt murꝰ dei dispgūt' ad
ad faciēdū utilitatē carnis.
Vasa dīna reddūt' ɔteptibilit':
qꝛ sacramēta dei ꝑpt' pecuniam
et fauorē mūdanū dispēsāt'.
Altaria vō desolata sūt: qꝛ q̄
celebrāt cū vasis. manꝰ ha
bēt a caritate dei vacuas et
oculos ad offertoriū. Et licet
vē deū habeāt int' manꝰ: cor
tn̄ vacuū ē a deo: qꝛ mūda
nis vanitatibꝫ ē repletum.
Ibi ergo scōꝝ ubi olim sū
mū ɔsumebāt' sacrificiū. sig
ficat desideriū diuine frui
cōis ꝛ visiōis: de quo ascēdē
debet' caritas ad deū et ꝑxim
et odor totiꝰ ɔtinēcie ꝛ vtutꝰ.
Nūc aūt sacrificiū ɔsumit' in
atrio idē ē in mūdo: qꝛ tota dīna
caritas vsa ē ad ɔtinēciā ꝛ
mūdi vanitatē. Tal' ē roma
corꝑalit' sicut vidisti. Nā
altaria plura desolata sūt.
offertoriū expēdit' ī tabnis:
offentes vacāt plꝰ mūdo q̄
deo. Verūptn̄ scias qꝛ a tpē
petri hūilis. usqꝫ dū bonifaciꝰ
ascēdit sedē supbie: innūabiles
ascēderūt ī celū. Adhuc tn̄ ro
ma nō ē sine amicis dei: qui
si haberēt adiutoriū clamarēt
dn̄o: ꝛ ipē miserēt' eisdem.

Informacio ṽgīs ad sposā
dē modo faciēdi diligē: ꝛ de q̄
tuor ciuitatibꝫ ī quibꝫ q̄tuor
caritates īueniūt. et q̄ istaꝝ
debet ꝓprie caritas nūcupari.
ꝛ ꝑfcā. Cam. xxviij.

Mater loquit' ad sposā
dicēs. Nūqd filia di
ligis me? Rn̄dit illa. Doce
me dn̄a diligē: qꝛ aīa mea
fedata ē dilcōne falsa seduc
ta veneno mortifero: ꝑ quo
nō valet apphendē dilcōne
verā. Et mater. Ego īgens
docebo te. Nā q̄tuor sꝫ ciui
tates ī quibꝫ īueniūt' q̄tuor
caritates: sꝫ tn̄ oēs caritates
nūcupari debet. Sꝫ nō ē
ꝓprie dicēda caritas: nisi ubi
deus et aīa ī vera vtutū
vnitate ɔfederāt'. Prima
igit' ciuitas. ē ciuitas ꝓba
cōis. q ē mūdus. ī quo posit'
hō ut ꝓbet' si diligit deū an
nō: ut expiat infirmitatē
suā: ut acqrat sibi vtutes
quibꝫ redeat ad gaudiū: ut
purgatꝰ ī terra. glosꝰ ī celo
cōnet'. In hac ciuitate īueit'
dilcō ordiata. cū diligit carꝰ
plus q̄ aīa: cū desiderat tē
pale feruētius q̄ spūale: cū
honorat' vicium ꝛ despicit v
tus: cū plus dulcescit pegri
nacio q̄ pria: cū plꝰ timet'
et honorat' moriturꝰ homū
culꝰ: q̄ ī etn̄ū regnaturus
deus. Scd̄a ciuitas. ē ciuitas
purgacōis: ī qua abluunt'

sordes aie. Placuit eni deo
talia loca ordinare in qbus
conandus purgaret: qui i lib
tate negliges isolescebat. sz
tn cu tiore. In hac ciuitate
iuenit dilcio ipfecta: qr dili
git deus ex spe solucide cap
tiuitatis. sz no ex feruore af
fectiois: ppt tediu et amaritu
dine satisfaciede culpe. Tcia
ciuitas. e ciuitas doloris: u
bi e infernus. In hac iuenit
dilcio ois malicie et imundi
cie. et iuidie et obduracois
In hac ciuitate etia regnat
deus p ordinata sua iusticia.
p mesura suppliciorz debita.
p malicie refrenacia: p libra
ta mitis hoim eqtate. Na alij
dapnadorz peccat plus alij mi
nus: ita et pene et retribucois
odigne ostituta sut trauu. Na
et si oes dapnadi iclidut te
nebris: no tn oes vno eodez
modo. Differunt eni tenebre
a tenebris: horror ab horroe:
ardor ab ardore. Vbiqz deni
qz dispoit deus i iusticia et
mia etia i inferno: ut alit
puniat hij q peccauert ex
industria. alit q ex ifirmitate.
alit q sola noxa originalis pcti
tenebat: quorz plaga et si i
carecia dine visiois et lucis
clarz osistit. mie tn et gau
dio p hoc appropinquat: qr ad
horrore suppliciorz no pueni
ut: cu pnorz opm affim no
habebat. Alioqn n deus oia

dispone i nuo et mesura: dya
bolus nuqz mesura habet i pu
niendo. Quarta ciuitas. est
ciuitas glorie. In hac e pfca
dilcio et ordinata: q nichil de
sidat n deus et ppt deu. Ut
ergo ad istius ciuitatis pfrio
ne puenias. qdruplice te o
portz habe caritate: scz ordi
nata. muda. vera et pfcam.
Ordiata vo caritas e. q cado
diligit ad sola sustetatione.
mudus ad nulla supfluitate.
pximus ppt deu. amicus ppter
vite puritate: imicus ppt re
muneratione. Muda vo cari
tas e. q viciu no diligit cu
vtute: q osuetudo pua steps
rit: q pccm no lenigat.
Vera at e dilcio. qn deus to
to affcu et corde diligit: qn
honor et timor dei precogitat
in oibz actibz. qn ex fiducia
bonorz opm minu pccm
no omittit. qn sapiet mode
rat qs seipm ne ex nimio
feruore defiiat: qn ex pu
sillanimitate et ignorancia tep
tacionu. no declinat ad p
catu. Pfecta vo e caritas:
qn nichil dulcescit hoi. sicut
deus. Hec i pnti ichoat: sz
i celo osumat. Ergo dilige
ista pfecta caritate et ve
ra: qr ois q ea no habuit
pgabit. si tn fidelis. si fer
uens. si renatus. si puulus fu
erit: alioqn trafiet ad ciuitate
horroris. Na sicut vnus est

deus. sic una e fides in ecclia
petri: unu baptisma: una glie &
remuneracionis pfectio. Ptea q
ad unu deu puenire desiderat.
debet una volutate & unam
caritate cu uno deo habe. Ideo
miseri sut illi q sic dicit. Suf
ficit si ero i celo minim9: nolo ee
pfect9. O isensata cogitacio.
Quo eit ubi ipfect9: ubi sut
pcti oes: Alij ex inocecia vi
te: alij ex inocecia puericie:
alij ex purgacone: alij ex fide
et bona volutate. ¶ Laus
spose ad vgine ptines tepli
salomonis similitudine et de
itatis unitate cu huanitate
vitate iexplicabile. et qliter
sacdotu tepla sut vanitate de
Bene picta. Cam xxix.

B dicta sis tu maria
mr dei teplu salo
monis: cui9 parietes fuerut
deaurati. cui9 tectu pfulges.
cui9 pauimetu pciosissimis
istructu lapidib9: cui9 cposi
cio tota refulges: cui9 iceciva
oia redolecia & delectabilia ad
ituendu. Deniqz p oem modu
similaris tu teplo salomonis:
qui fecit int deu & hoiem pa
m quo ver9 salomon sedit. In
qd induxit cherubin glie: & ca
delabru ad lucedu. Sic tu bn
dicta vgo teplu es illi9 salo
monis qui fecit int deu & hoi
ne pace: q recosiliavit eos.
q vita dedit mortuis: & pau
pes ab exactore liberavit. Cor
pus tuu qppe et aia sca sunt
deitatis templu. i quib9 erat
tectu dine caritatis. sub quo
filius dei egressus a pre ad te.
gaudet habitavit tecu. Pa
vimentu vo tepli fuit tota co
posita vita tua: et exercitacio
vtutu assidua. Nulla ei tibi
defuit honestas: qr totu i te
stabile. totu humile. totu devo
tu: totuqz pfectu. Parietes
vo tepli fuerut qdragculi: qa
nullo pturbabaris obpbrio.
de nullo supbiebas honore:
ex nulla iquietabaris ipacie
ntia: nichil qz n honore & a
more dei affectabas. Picture
vo tepli tui fuerut. iflama
cio ptinua sps sci: q in tm
elevabat aiam tuam ut nulla
eet vgo q no aplior & pfcior
eet in te. qz in aliq alia creata.
Itaqz i hoc teplo tuo spacia
bat deus: qn mebris tuis i
fudit sue visitacois dulcedine.
Regnavit vo: qn deitas socia
batur huanitati. Benedicta
ergo sis tu brissima vgo: i qua
deus magn9 fact9 e puer par
vus: altissim9 dns fact9
e pusill9 filius: sempitn9 deus
et creator invisibilis fact9 e
creata visibil. Ideoqz qr piys
sima & potetissima es dna: to
go te respice i me & miserere mei.
Mater ei salomonis es. no
illi9 q fuit fili9 david. Hei9
e pr david & dns salomonis:
q edificavit teplu illud mun

sini qd te vocat pñgabat. Fi
lius ei exaudiet matre: et ta
le ac tanta matre. Impetra
ergo ut puer salomon qui fuit
qi dormies in te. sit vigilans
mecu: ut nullus pcti delectacio
me pungat. s3 stricio 9missoru
sit stabil: et amor mudi sit
in mortu9: paciecia pseue
ras. pnia fructuosa. No ei
habeo aliqd vtutis p me nisi
verbu vnu: hoc e miserere ma
ria: qi teplu meu stru oino
e teplo tuo. Est ei tenebrosu
vicijs. lutosu luxuria. cupi
ditatis vmibz corruptu: insta
bile ex supbia: labile ex vani
tate mudanoz. Rndit mat.
Benedictus sit deus q cordi tu
o inspirauit hac salutacione:
ut itelliges qnta i deo sit bo
nitas. qntaqz dulcedo. S3 cu
9paras me salomoni et teplo
salomonis: cu mat sim illi9
cui9 generacio no habet pricipi
u. nec fine. et illi9 q legit nec
habuisse prem nec mrem. hoc
e melchisedech. Ipe enim describit
fuisse sacdos: et ad sacdotes
ptinz teplu dei. Et ideo ego
su mr sacdotis sumi. atqz vgo.
Ne dico tibi q utruqz su: sc3
mater regis salomois. et mat
pacifici sacdotis. Na filius
dei q e et fili9 meus. utruqz e:
sacdos et rex regu. Deniqz in
teplo meo induit se vestibz sa
cdotalibz spualit: i quibz obtu
lit sacrificiu p mudo. In ciuitate

vo regali. coronabat corona regali:
s3 aspera. Ext vo tanq pu
gil fortissi9. capu et pugna
detinebat. Nuc at 9queri pos
su q oblit9 et neglect9 e ide fili9
meus: a sacdotibz et regibus.
Reges qppe gloriat de pala
cijs suis. de exercitu suo et pcessu
et honore mudi: sacdotes vo
supbiut de bonis et possessioibz tpalibz
auaru. Na sicut dixisti teplu
depictu auro: sic tepla sacdo
tu depicta sut vanitate et cu
riositate mudi. Regnat eni
symonia i capite: archa testa
meti sublata e: lucne vtutu
extincte. mesa deuocois desolata.
Rndit sponsa. O mr mie mi
serere eis: et roga p illis. Cui mr.
Ab inicio sit deus dilexit suos.
ut no solu in pcibz exaudiat
ipi p se: s3 et alij senciat peti
cois effcm pp eos. Ptea ut
pces exaudiat p alijs duo sut
necaria: volutas desendi pcm
et volutas pficedi i bono. Ois
ei q hec duo habuit: pficiet
illi pces mee. *Verba sce ag
netis ad sponsa. de dilcone ha
beda ab ipa sposa ad vgine.
sub floris figura. et qlr vgo
gl'osa loques declarat imesa
et etna pietate diuina cont
nuam ipietate et ifstitudine.
et quo amici dei no debet iq
etari tribulacoibz. Cam. xxx.*

Beata agnes loqt spo
se dices. Filia dilige
mrem mie. Ipa eni

filis e flori sine corpo: cui9 figa
filis e gladio. Cui quide flos
habet duas extremitates acu
tissimas: et cuspide ptalem:
altitudie vo et latitudie sup
alios flores se extedit. Sic ma
ria flos e flor: flos q creuit i
valle: et sup oes motes se di
latauit. Flos mgr q nutebat in
nazareth: et i libanu se diffu
debat. Hic flos sup oia habuit
altitudine: qr bndicta regina ce
li sup oem creatura excedit
dignitate et ptate. Habuit e
cia ipa maria duas acies sic
extremitates acutissias. Tribu
latione scz cordis i passione
filij: et 9stacia ctamus cotra
incursiones dyaboli: qr nuqr
pcco 9sentiebat. Veru ei p
phabat senex ille q dicebat.
Tua iques aiam. ptnsibit
gladi9. Na qi tot ictus gladij
sustinuit spualit. qr i filio
suo vulnera et plagas puide
bat et videbat. Habuit isup
maria latitudine excedete:
hoc e miam. Na sic pia et
misicors e et fuit: q maluit
oes tbulacoes sufferre: q q
aie no redimeret. Nec at
aucta filio no obliuiscit ina
te bonitatis sue: s ad oes ex
tedit miam sua etia ad pes
simos: ut sicut sole iflama
tur et illuiat et celestia et
trestria: sic ex dulcedie marie
nullus e q no p ea si petit
sentiat pietate. Habuit ma

ria etia cuspide ptalem id est
humilitate. Per hac ei placuit
angelo rndes se ee ancilla:
que eligebat in dnam. Per
hac 9cepit filiu dei: qr no
luit place supbis. Per hac as
cedit ad sumu thronu: qa
nichil dilexit n deu. Procede
igit canalis et saluta mrem
mie: qr ia venit. Cui appa
res maria. rndit. Dixisti ag
nes substatiuu: adde et adiec
tiuu. Cui agnes. Si dixero
pulcherrima vl vtuosissia:
hoc nulli de iure 9petit nisi
tibi. q es mr saluus oim. Et
rndit mr dei bte agneti. Dix
isti veru: qr ego potenor su
oim. Ideo adda adiectiuu et
substatiuu: canalis scz sps
sci. Sz veni canalis: et audi
me. Tu doles ex eo qr plibu
istud vtit mr hoies: viua9
scdm libitu nrm: qr de9 fa
cilit placat. Vtam mudo et
honore ei9 du possu9: qr ppt
hoiem fact9 e mudus. Veru
filia talis locucio no pcedit
de caritate dei: nec tendit a
trahit ad caritate dei. Verp
tn deus ppt hec no obliuis
cit caritatis sue: s oi hora
p igratitudie hoim. ondit
pietate sua. Na ipe filius
e fabro fabricati op9 solep
ne: qui qnqz ignescit ferru
qnqz ifrigidat. Sic deus fa
ber optim9 q mudu fecit ex
nichilo: ondit sua caritatem

ade et posteris ei9. Sz refrigu
erũt in tm̄ hoĩes: ꝙ deū q̄ ꝑ
nichilo reputātes. enormia
plurima ↄmiserũt. Pterea
mia ostensa et āmonicōe be
nigna p̄cedente: ondit de9 ius
ticiā p diluuiū. Post vō di
luuiū posuit deus fed9 suū
cū abraha. et ondit illi sig
na dilcōnis sue: et duxit pro
geniē ei9 ĩ signis et mirabi
libz maxĩs. Dedit pp̄lo lege de
ore ꝓprio et v̄ba sua ꝛ p̄cepta
signis euidētissĩs ↄfirmauit
Cūqz iterū p̄cedēte t̄pe fri
gesceret pp̄ls. et ĩ tantā vesani
ā p̄rupet ut eciā ydola cole
ret. pius de9 volēs iter̄ ig
nire frigidos. misit mundo
filiū ꝓpriū: q̄ verā viā ad ce
lū docuit. et h̄ūilitate verā
ad imitandū demōstrauit.
Nūc āt a m̄ltis nimiū ob
litū ꝛ neglectū ē: sz tn̄ adhuc
ondit et exhibet v̄ba mīe
sue. Nō āt oīa p̄ficiet simil.
magis nūc ꝙ prius. Nam
anq̄ veniret diluuiū p̄us
āmonebat pp̄ls ad pniam.
Sz et isrl' anq̄ t̄rā ꝓmissio
nis īgredēt p̄us pbatꝰ ē:
et ad tēp9 ꝓtracta ꝓmissio.
Bene q̄ppe valuissz d̄s edux
isse pp̄lm ĩ q̄dragīnta diebz:
et nō in q̄dragīta ānos ꝓ
traxisse. Sz iusticia dei exige
bat ut īgratitudo pp̄li on
dēt et mīa dei maīfestaret.
pp̄lsqz futur9 tātomagis hu
miliaret. Nūc āt si q̄s cogi
tare vellet cur sit deus afflix
it pp̄lm suū. aut cur pena ali
qua debet ēē et̄na. cū vita
ad peccādū nō possit ēē et̄
na: magna eēt audacia. Sic
ille audax ē q̄ cogitacōe ꝛ ra
cōe ītellige ꝛ ↄp̄hēde nitit:
quō deus ē et̄n9. Deniqz d̄s
et̄nus et īↄp̄hēsibil' ē: et ĩ eo
et̄na iusticia ꝛ retributio est.
mīaqz īexcogitabil'. Alioqn
n̄ deus ostēdissz iusticiā ĩ pri
mis āgelis. quō sciret iusti
ciā ei9. q̄ oīa iudicat ĩ eq̄tate.
Et n̄ fecisset iter̄ mīam suā
cū hoīe. creando eū et liberā
do ĩ infinitis signis. quō tāta
bonitas ei9 sciret et caritas e
ius tā īmēsa et tā p̄fecta.
Igit' q̄ sempit̄n9 ē deus semp̄
t̄na ē in eo iusticia: ĩ qua nō
ē addicio nec diminucio sicut
in hoīe q̄ p̄cogitat op9 suū fa
cē tali mō et tali die. Deus
vō cū facit iusticiā suā vel
miām. p̄ficiēdo maīfestat
eā: q̄ ab et̄no p̄ncia. p̄tita
futā sūt apud illū. Pr̄ea aīa
dei paciēt' debet stare ĩ amōe
dei. et nō inq̄etari q̄nus vi
derit mūdiales p̄spari. Q̄a
deus ē sicut optīa lotrix. que
pānū īmūdū ponēs inter
p̄cellas ut ex motiōe aque
fiat mūdior ꝛ cādidior: dili
diligent' cauet iact9 vndar̄
ne sbmergat pān9. Sic de9
ponit ĩ p̄nti amicos suos int'

procellas paupertatis et tribulati
onis quibz ad etnā vitā pgen
tur: custodies eos diligent' ne
vel nimia tristicia vl' tribulacōe
intolabili submgant. **Uba
xpi ad sposā. optim exēplū
de medico et de rege ponētia
et qualit' xps p talē medicū de
signat'. et quō frequēt' saluat'
dapnādi sedm hoīes. et dap
nat' saluādi sedm hoīes vl' mu
tacōe**

F ilius dī. **Ca^m. xxxi.**
loquit' ad sposā dicēs.
Medicus venit ī regi
one longinqua et ignotā: in
q̄ rex nō regebat ꝫ regebat':
qz cor habebat leporinū. Et
ideo sedes in throno q̄ coronat9
asin9 apparebat: ppls vō su
us vacabat cōmessacōibz: et ho
nestatis et eq̄tatis oblit9. de
futuris bonis ↄsulētes odie
bat. Cūqz medic9 se pntaret
regi. et de tra voluptatis se eē
dicet': causaqz cognicōis īfir
mitatū hoim se affirmaret
venisse: rex ādmirat9 hoiem
et loqla ei9. rndit. Ego habeo
duos in carcē: ētas decollādos.
Alt' eoz respirare vix pt: ali9
vō robustior et corpulētior ē
q̄ cū carcere ingredēt'. Ingre
dē ergo ad eos et contēplare
vult9 eoz: q̄s eoz melioris
sit ↄplexiōis. Cūqz ingressus
fuissꝫ medic9 et vidissꝫ eos:
dixit regi. Homo quē robus
tū dicis silim9 mortuus ē: nc̄
viuē potit. De alio vō: spes

ē bona. Cui rex. Unde magr̄
nosti hec? Et medic9. Quia
inqt ali9 īplet9 ē humoribz et
veto nociuo: nec curari potit.
Alt' vō exinanit9: facilit' me
diāte lenitate aeris saluari
pt. Cui ait rex. Conuocabo no
biles meos et sapiētes: ut
visa sapiā tua et industā. glo
rios9 appareas ī ocul' eoz. Cui
medic9. Neqq̄ inqt hoc faciā.
Sciās ei pplm tuū īmudū esse
glorie: et quē nō potit ope
psequit' et depuat vbo. Sed
expecta: et ostēdā tibi soli in
ↄclaui sapiam meā. Sic eni
instruct9 su et doct9 sapiam
meā: plurimā habē ī secto
et modicā in apto. Nec q
ro gloriā in tenebris tuis:
cū in luce pāie mee glorior.
Sꝫ nec tēp9 sanitatis adhuc
ē. donec vētus australis af
flauit: et sol ī meridie appe
bit. Cui rex ait. Quō pnt' is
ta fieri in tra mea? In ea nāqz
sol rarissīe orit': qz ext' clima
ta sum9. et vēt9 aqlonaris
sp dnat' nobis. Sꝫ qd m̄ sa
piā tua pdest? et tāta mora
sanitatis? Uideo te satis ver
bis habūdare. Rndit medic9.
Sapiētis ē nō eē subitū. Sꝫ
ne tibi suspect9 et ingratus
appareā: da m̄ istos duos ho
miēs. et ducā eos ad fines
regni tui ubi aer ē ↄpetēs
oz: et tūc videbis q̄ntū opa
q̄ntū ve valebūt vba. Cui rex.

Altioribz mgr̄ ⁊ utilioribz oc
cupati sum⁹: q̄d nos distra
his aut q̄d ↄfert nobis ma
gisteriū tuū. In p̄ntibz ei
bonis delectam̄ q̄ videm⁹ ⁊
possidem⁹: ad futā aūt ⁊ in
c̄ta nō aspiram⁹. Veruptn̄
suscipe hoīes illos ut petis.
et si ostēderis ī eis aliquid
magnificū et dignū ām̄ia
coe: p̄dicabi⁹ te et p̄dicari
facie⁹ te gl̄osū. Susceptis er
go hoībz illis et ad tēperiem
aeris deportatis: ali⁹ tn̄si
uit ad morte: ali⁹ vō bladi
mēto aeris refocillat⁹ revixit.
Medic⁹ iste ego sū: q̄ mede
ri cupiēs hoībz v̄ba mea mi
si in mūdū. Quauis aūt inf
mitates multoꝝ vidi. duos tn̄
ostendi tibi: in q̄bz iusticiā ⁊
m̄iam potis admirari. Vnū
ei ostendi tibi q̄ dyabol⁹ pos
sedit occulte ꝫ exhalit' pun
endū: cui⁹ tn̄ opa ab hoībz
videbant et laudabat' tā
q̄ iusta. Altm̄ vō ondi cui
apte dn̄abat' dyabol⁹: ꝫ sa
nandū dixi tpe suo licz non
hoībz apte ut tu credebas.
Fuit ei iusticia diuina. ut
sicut spūs malign⁹ paulati in
eū dn̄ari cepat: sic eāde iusti
cia dictabat ut paulati egrede
ret: sic ⁊ egress⁹ ē donec aīa
carne soluta. puenit cū ea
dyabol⁹ ad iudiciū. Cui dixit
iudex. Tu purgasti eā ⁊ em
brasti q̄i tntū: nūc ptinet

ad me duplicē cōna. p̄ fessiōe
sua cōnare eā. Recede igit'
ab ea: quia tāto purgasti tpe.
Veni o felix aīa: et vide sedibz
spūalibz gloriā meā et iocū
ditate meā. Ad altām vero
aīam dixit. Vā fides vā nō
fuit ī te. et tn̄ q̄i fidelis gloria
baris et laudabaris: et q̄ opa
iustoꝝ p̄fcā nō sūt in te iūe
ta: ꝓptea mcres illa fidelium
nō erit in te. Tu q̄z ī vita tua
q̄suisti. cur volui mori p̄ te:
et cur humiliaui me tm̄ p̄ te.
Ideo indeo tibi nūc q̄ fides
ecclīe sc̄e vera ē q̄ sursū tra
hit aīas: passio mea ⁊ san
guis meus īroducit eas in
celū. Ido īfidelitas tua et a
mor tuus van⁹ depmēt te
ad nichilū: et nichil eis is
pertu spūaliū ethoꝝ. Ex
vō dyabol⁹ nō egrediebat'
videtibz cūctis: vndeo. Mū
dus iste ē q̄i vile tugurium
respcū tabnaculi q̄d ihabi
tat deus. ꝓpliusq̄z deū exaspe
ras: ideo paulatim sicut i
grediebat' egrediebat'.

Verba x̄p̄i ad sponsā. sb' fi
gura ponētis. q̄lit' p̄r ipsa
m' ceteros sc̄os elegit. ī mrem
et ī portū salutis. Ca.ᵐ xxxij.

Pater loq̄t' ad sponsā
dicēs. Quidā q̄rens
lapide reppit mag
nete: quā eleuās manu ꝓ
a custodiuit ī thesauro suo.
et p̄ eū deduxit nauem ad

portu. Sic filius meus multos que-
res lapides sicut ego me specialit
elegit in matrem sibi: ut per me
homines reducerent ad portum celi.
Sicut ergo magnes attrahit ferr
rum: sic ego dura corda attraho
deo. Ideo turbari non debes si quando
cor tuum induratur: quia hoc est ad
maiorem coronam. Verba filii ad
sponsam quomodo per duorum hominum exe-
plum ostendit se iudicare secundum in
teriora et non secundum exteriora. Capitulum

Filius dei lo .xxxiij.
quitur sponse. Mira
ris de duobus: unus qui
erat quasi lapis quadratus. alius pe
regrinus israhelimitanus: sed neu
ter peruenit ad id quod tu sperabas.
Primus itaque ad quem tu fuisti
missa fuit lapis quadratus firmus
in preceptis suis et tamen quasi thomas
pre dubitans: ideo quia nondum erat
tempus quo complete sunt malicie.
probauit vinum sed non bibit. De
secundo dixi quod israhelimitanus
esset comes itineris: hoc ideo
factum est ut quia fama iusti et
sanctum dixerat. scire tu statum
suum. Nam ipse est religiosus ha
bitu et professione monachus sed
moribus apostata: dignitate
sacerdos sed seruus peccati: peregrinus
fama sed intentione gyrouagus:
israhelimitanus opinione. sed ma
gis babilonicus. Insuper et contra
obediam et apostolica instituta est
egressus. totusque est infectus heresi:
ita quod se credit et dicit pontificem
futurum. cuius et liber hec testatur:

ideo subito mouetur. et nisi caueat
sibi: patri mendacii sociabitur. Ideo
non debes turbari si aliqua obscu
re dicuntur. quia si predicta non fiunt se
cundum cogitatum tuum: quia verba
dei diuisione intelligi possunt: et quo
ciens hoc contigit. veritatem eorum in
dicabo. Nunc autem ego verus deus
israhelimitanus sum: ideo ego
ipse comes itineris esse volo.
Verba virginis ad filiam sub
figura in qua anima in anulo corpus
in panno designatur. et qualiter anima
per discretionem purificari et cor
pus per abstinentiam debet mun
dari et non interfici. Capitulum xxxiiij.

Mater loquitur. Si datur ali
cui anulus qui nimis
strictus est digito: inqui
rit ab amico quid faciendum sit.
Respondit. Prescindatur digitus: et
sic anulus ei adaptabitur. Cui a
micus. Nequaquam inquit: sed magis
anulus cum malleo extendatur.
Si vero aliquis velit potum pote
tis domini per inmundum pannum cola-
tice et colare et querit consilium ab
amico: ille respondit. Prescinde
de panno omne quod inmundum est: et
ubi aliquid mundum inueneris ibi
tice potum domini tui. Cui amicus.
Nullo modo sic fiat. Sed magis
prius mundificandus et lauandus est
pannus: et postea potus tinendus.
Sic eciam est in spiritualibus. In a
nulo itaque intelligitur anima: in pa
no vero corpus. Ergo anima que in
digito dei esse debet: extendi
malleo discretionis et purifica

nois debet. Corp9 nō int'fici
ꝫ mūdari p abstinēciā: ut
v̄ba dei p illud diffundatur.
Explicit liber celestis reuis
reuelacionū dei. btē brigide
diuinit9 reuelat9. Deo grās.

Incipiūt capl'a libri quarti.

Verba iohannis euāge-te
ad spōsā. qlit' nullum
op9 ē sine remunacōe. et quō
biblia excellit oēs scripturas.
et de rege p̄done et p̄ditore et
p̄digo etc. et de ꝯsilio ipi regi
a scō iohe sibi dato et qlit' debe
at ꝯtēpnē diuicias et honoēs
p̄t' deum. Caplm. primū.
Visio mirabil' et notāda
sponse. et qlit' deus ipsā visio
nē exponit i q̄ exposicōe bap
tizati p aīal. gentiles p pisce
et di aīa p tres trnas designt'.
Collocucio mirab| Cam. ij.
bilis p modū intrrogacōis et
r̄nsiois int' deū et spōsā. de
rege et de iure hēditario de
regno et suoꝝ successoꝝ. et
qlit' qdā a successoribꝫ regni
repetēda sut et qdā nō. iij.
Verba dei ad spōsā. de du
obꝫ spiribꝫ scꝫ bono et malo. et
de mirabili et utili bello i mēte
cuiusdā dn̄e orto ab ispiracōe bo
ni sp̄s. et a tēptacōe maligni
sp̄s et qd i istis sit eligēdū. iiij.
Verba sci petri ad sponsā.
de desiderio qd habuit ad saluā
das gētes. et qlit' infor̄t spōsā
ad meoriā obtinēdā. et de mi̅

nis mirabilibꝫ q adhuc i urbe
debet adipleri et ꝯpleri. Cam. v.
Narracio optia bti pauli ad
spōsā. qlit' p̄ribꝫ sci stephani fu
it a deo vocat9 et de lupo agn9
effect9. et qlit' ē bonū orare p
Visio miabil' | oibꝫ. Cam. vj.
et notāda de qdā aīa iudicāda
et de dyaboli accusacōibꝫ et vir
gīs gl'ose aduocōibꝫ. et de expo
sicōe ipi9 visiois i q̄ celū p pa
laciū. xp̄s p sole. v̄go p mulie
re. dyabol9 p ethrope et āgel9
p milite designt'. et i q̄ duo loca
penaꝝ irremediabilia et tria
remediabilia ꝯputāt'. et m̄lta
alia mirabilia et q̄ maxie suff' de
Verba āgeli | gtis. Cam. vij.
ad spōsā de itencōe pene aīe
a deo i supiori caplo iudicate
et de remissiōe pene ipi9 q̄ ān
morte ei9 iiimias pepit. Cam. viij.
Verba āgeli ad spōsā de
iudicio dei iusticie ꝯt' eiam
supdictā. et de satisfactione
fiēda i hac vita pro existēte
in purgatorio. Caplm. ix.
Verba qrimonie xp̄i de iust'
romanis ad spōsā. et crudeli
sn̄ia ꝯt' eos a xp̄o illata. si in
petīs suis moriat'. Cam. x.
Verba scē agnetis ad v̄gi
nē gl'osā mrām laudācia et
bndicēcia. et qlit' rogat v̄gine
p filia. et de r̄nsiōe dn̄i et v̄gis
dulcē et ꝯsolatoria ad spōsam
et qlit' iste mūd9 p olla desigt'.
Verba v̄gis mris | Cam. xj.
ad filia de reuolucōe dei aīoꝝ